

www.platomania.nl

mania

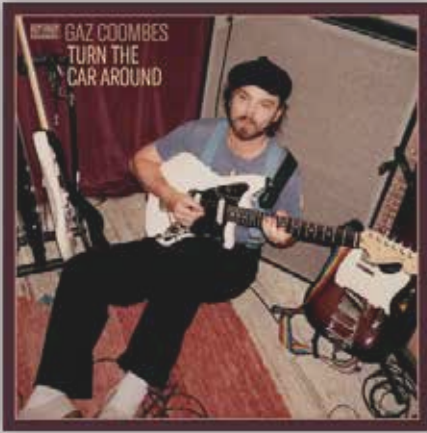
10 februari 2023 - nr. 394 Het blad van/voor muzikliefhebbers

NORISKDISC
The Jordan

What's New

Gaz Coombes

Turn The Car Around

Turn The Car Around is het vierde solo-album van Gaz Coombes (Supergrass). Het is een album dat zowel de sonische paletten als de tekstuele thema's van zijn voorgangers aanboort en het is het derde en laatste deel uit een trilogie, volgend op Matador (2015) en World's Strongest Man (2018)

Release: 13.01

Sampa The Great *As Above So Below*

Het tweede album van Sampa The Great is nu eindelijk ook beschikbaar op CD vinyl! Op *As Above, So Below*, waar 'As Above' symbool staat voor haar buitenkant en 'So Below' voor het innerlijke, verkent de Zambiaanse artiest haar eigen pad naar authenticiteit, zonder masker of zonder rollenspel.

Release: 20.01

KORN

Requiem Mass

Op 3 februari 2022 speelde Korn hun Requiem Mass show in de Hollywood United Methodist Church in Los Angeles, naar aanleiding van de release van hun laatste plaat Requiem. De band brengt nu het niet-akoestische deel van de show uit als een nieuw live-album genaamd Requiem Mass.

Release: 03.02

COLOFON

Hoofredactie

Bert Dijkman

Redactie

Jorn van der Linde, Dick van Dijk,
Henri Drost, Menno Borst

Ontwerp en opmaak

Jenny Bakker, www.jennybakker.nl

Druk

Senefelder Misset BV

Medewerkers

Niels Achtereekte, Ronald Baden, Jos van den Berg, Rosanne de Boer, Frits Broekema, Ron Bulters, Stan Coldewijn, Erik Damen, Dennis Dekker, Fons Delemarre, Jan Doense, Henri Drost, Hermen Dijkstra, Sanna Marije van Elst, Jesse Frelink, Luc van Gaans, Robin Ferdinand Groot, Barend Florijn, Tim Jansen, Albert Jonker, Dries Klontje, Stefan Koer, Wim Koevoet, Hans van der Maas, Paul Maas, Max Majorana, Remco Moonen, Erik Mundt, Godfried Nevels, Corné Ooijman, Bram Peeters, Jasper van Quekelberghe, Marco van Ravenhorst, Linda Rettenwander, Koos Schulte, Emiel Schuurman, Peter Simmers, Jelle Teitsma, Sanne den Toom, Menno Valk, Louk Vanderschuren, Cees Visser Ruud Verkerk, Danny Vinkes, Jurgen Vreugdenhil, Jan de Vries, Jeroen van der Vring, Peter van der Wijst, André de Waal, Wim Velderman, Michel Weber, Jeroen Wierstra, Enno de Witt, Erwin Zijleman.

Adverteren?

Vraag naar de mogelijkheden.

Stuur een e-mail naar
redactie@platomania.nl

Adres

Postbus 71, 7400 AB Deventer,
email: redactie@platomania.nl

Abonneren:

Wil je de Mania thuis ontvangen? Dat kan!
Abonneer je nu door 20,- over te maken voor 10 nummers van de Mania – er verschijnen jaarlijks 10 Mania's. Maak het bedrag over naar Plato Nederland IBAN NL67INGB0682214655 o.v.v. mania abonnement. Vergeet niet je naam en adres erbij te vermelden!

Voor Belgische lezers is het bedrag 30,- i.v.m. hogere portokosten.

IBAN NL67INGB0682214655
BIC INGBNL2A

Mania/Recordzine 395 verschijnt op 10 maart 2023.
Mania & Recordzine is een uitgave van de Mania i.s.m. Record Store Day

Mania & Recordzine 394

BESTE LEZER

De eerste Mania/Recordzine van 2023 ligt voor je en staat weer boordevol nieuwe releases. Het jaar begon met het trieste nieuws dat Jeff Beck, Tom Verlaine en David Crosby zijn overleden, deze artiesten dragen we een warm hart toe en we zullen met weemoed hun platen draaien.

De No Risk Disc is van The Jordan, in het verleden werkte ze onder de naam Caro Emerald en haar nieuwe naam betekent ook een muzikale ommezwaai die zeer de moeite waard is. Kovacs is de Grand Cru en ze wordt geïnterviewd door Rosanne. Verder nieuwe platen van o.a. dEUS, DeWolff, Wilco en Roosbeef. Veel lees- en luisterplezier!

Bert Dijkman

INHOUDSOPGAVE

10. INTERVIEW

Kovacs

22. DE GROTE VRAGEN

Stellen we aan Mathijs Peeters (Litzberg)

36. ACHTER DE SCHERMEN

Jean Paul Heck

38. ON TOP OF BLUES

Sem Jansen

39. DE KRENTEN UIT DE POP

O.a. Guided By Voices

41. GESPOP

O.a. Covids, Naaz

42. IN MEMORIAM

David Crosby

43. GEZIEN

Eric Vloeimans

43. VERGETEN MEESTERWERKEN

Tina Turner

44. VINYL

Bettie Serveert, Boygenius

48. THE ART OF HIPGNOSIS

In het Groninger Museum

51. REISSUES

O.a. Bob Dylan, Marvin Gaye

57. BOEKEN

Bruce Springsteen, Pink Floyd

59. KLASSIEK

Neeme Jarvi

60. FILMS

Zee van Tijd

64. BINNENKORT BINNEN

Sophie Straat, Pink Floyd

No Risk Disc: The Jordan – Nowhere Near The Sky

pagina 6

Na vijftien jaar onder haar alter ego Caro Emerald opgetreden te hebben vond ze dit welletjes. Als The Jordan, een ode aan haar geboortegrond De Jordaan, wil ze nu meer eigentijdse muziek maken. De diepere elektronische onderlaag en donkere triphopbeats die producer David Kosten toevoegde ondersteunen perfect de stem.

dEUS - How To Replace It pagina 18

Het voelt niet als tien jaar, maar het is het toch echt: de tijd die verstreek sinds het vorige studioalbum van dEUS. Tot stand gekomen in 'korte, geconcentreerde en explosieve jams' – de creativiteit moest er kennelijk uit. Het is tof om dEUS weer in actie te horen.

DeWolff - Love, Death & In Between pagina 17

Voor hun nieuwste deed DeWolff het wéér anders, ze trokken met een heel gezelschap – inclusief blazers en zangeressen, elf man sterk – naar een afgelegen studio in Frankrijk. Daar namen ze op de ouderwetse manier in een week of wat deze plaat live in de studio op. Het resultaat is even indrukwekkend, onderhoudend als afwisselend.

Bob Dylan -

Fragments:

Time Out Of Mind Sessions 1996-1997

Grand Cru: Kovacs – Child Of Sin pagina 8

Eerlijk en puur, kwetsbaar en krachtig tegelijk. Sharon Kovacs imponeert op haar nieuweling *Child Of Sin*. Haar stem klinkt afwisselend sterk en fragiel, prachtig omlijst door sfeervolle pianoarrangementen. In *Goldmine* en *Freedom* doet haar doorleefde zang denken aan bekende soul- en gospelzangeressen als Areth

Wilco – Cruel Country pagina 33

Cruel Country is het meest rootsy album van de band sinds *Being There* uit 1996, maar een terugkeer naar het geluid uit die dagen is *Cruel Country* geenszins, al was het maar omdat Jeff Tweedy zich inmiddels al jaren weet omringd door muzikanten die hele andere kwaliteiten bezitten dan zijn bandleden uit de begintijd.

Pagina 52

Nieuw deel in de *Bootleg Series* behandelt *Time Out Of Mind*, 25 jaar na de oorspronkelijke release in 1997. *Fragments* volgt de evolutie van nummers die voor het album zijn geschreven, van vroege incarnaties tot niet eerder uitgebrachte *Teatro*-sessies uit 1996.

A close-up portrait of a woman with long, dark, wavy hair. She is wearing a black, off-the-shoulder top. The background is a plain, light-colored wall. The text 'NORISK DISC' is overlaid in white, bold, sans-serif font on the left side of the image.

**NORISK
DISC**

THE JORDAN
NOWHERE NEAR THE SKY
(Cooking Vinyl/V2)
LP coloured, CD

Tientallen platen maakte ze, Caroline Esmeralda van der Leeuw. De vrouw die in 2007 een demo maakte die zo succesvol werd dat een grote Amerikaanse filmproductie van haar diensten gebruik wilde maken. De producers besloten vervolgens met de Amsterdamse zangeres een conceptalbum te maken onder de naam Caro Emerald. De op de film gebaseerde muziek uit de jaren vijftig en haar outfit à la zangeressen als Peggy Lee en Julie London werd zo succesvol dat er wereldwijd miljoenen exemplaren van haar albums over de toonbank gingen. Na vijftien jaar onder haar alter ego Caro Emerald opgetreden te hebben, vond ze dit welletjes. Als The Jordan, een ode aan haar geboortegrond De Jordaan, wil ze nu meer eigentijdse muziek maken. Een nieuwe lente, een nieuw geluid, zeker na de inktzwarte pandemieperiode! Nowhere Near The Sky werd opgenomen onder producer David Kosten (Chris Martin, The Flaming Lips, Bat For Lashes). De diepere elektronische onderlaag en donkere triphopbeats die hij toevoegde ondersteunen perfect de stem van Caroline. Met als eindresultaat een filmische popplaat, vaag herinnerend aan het Britse Portishead. Muziek die als opmaat zou kunnen dienen van zowel detectivefilms (Naked In The Sun, Best Damn Day) als van een Franse film. Het fragiele The Room is daar een voorbeeld van. Sterk is Nothing New waarbij Caroline een duet aangaat met Koen de Witte, voorman van indieband Solomon. Zo is deze eersteling nieuwe stijl, begeleid door een totaal nieuwe band, een plaat van formaat. Haar wens 'ik wil gewoon mezelf zijn' is hierbij uitgekomen! (Kooos Schulte)

GRAND CRU

KOVACS
Child Of Sin
(Bertus)

LP coloured, CD

Eerlijk en puur, kwetsbaar en krachtig tegelijk. Sharon Kovacs imponeert op haar nieuweling Child Of Sin. Haar stem klinkt in openingstrack Fragile afwisselend sterk en fragiel, prachtig omlijst door sfeervolle pianoarrangementen. In Goldmine en Freedom doet haar doorleefde zang denken aan bekende soul- en gospelzangeressen als Aretha Franklin. Ook vergelijkingen met Amy Winehouse, Etta James en Shirley Bassey borrelen omhoog. De lockdown gaf haar tijd voor zelfreflectie. Dat hoor je terug in de teksten. 'De titeltrack gaat over mijn leven. Ik voelde me een kind van de zonde. Ik ben jong uit huis

geplaatst, heb veel internaten en pleeggezinnen gezien en was moeilijk opvoedbaar.' Child Of Sin is een duet met Till Lindemann. Daarmee ging Sharons langgekoesterde droom in vervulling. Haar eerste ep kwam in 2014 uit. Haar singles My Love en Diggin' en haar debuutalbum Shades Of Black stonden in 36 landen in de hitparade en ze won een Edison en 3FM Award. Op Eurosonic Noorderslag 2016 kreeg ze een European Border Breakers Award. Kovacs werkte voor dit derde album samen met de Britse producer Jonathan Quarmby. 'Hij is in staat om elk nummer vorm te geven alsof het een mooi huis is.' (Rosanne de Boer)

Interview Kovacs

Door: Rosanne de Boer

Kovacs noemt haar Britse producer Jonathan Quarmby een rustige en geduldige architect. 'Hij is in staat om elk nummer vorm te geven alsof het een mooi huis is. We hebben alles samen geschreven. Schrijven is een proces, maar ik ben dichter dan ooit bij mijn innerlijke kern gekomen. Ik ben zelfverzekerder en sterker geworden.' Begin 2023 kwam haar derde album *Child Of Sin* uit, de opvolger van *Cheap Smell* uit 2018. Sharon Kovacs gaf een openhartig interview.

Wanneer startte je met dit album?

'De songs zijn in een periode van drie jaar geschreven. Titeltrack *Child Of Sin* was één van de eerste nummers. *Not Scared Of Giants* en *Mama* komen uit diezelfde tijd. *Child Of Sin* heb ik vaak herschreven. Het lied heeft zich ontwikkeld. Ik schrijf dingen vaak als ik er nog niet klaar voor ben. Ik nam het samen met Till Lindemann op. Met hem samenwerken was al jaren mijn droom. Via een vriend kwam ik met Lindemann in contact.

Mijn manager zei: als je een duet wilt, waarom vraag je het via die vriend niet gewoon? Ik was zenuwachtig toen ik voor de eerste keer naar zijn Berlijnse appartement ging. Ik liep tien rondjes om het huis voor ik aanbeldde. Het regende hard. Ik stond verregend voor de deur. Maar eenmaal binnen schonk ik voor ik het besefte mijn eigen gin in. Ik voelde me snel thuis bij hem.'

*Waar gaat *Child Of Sin* over?*

'Het gaat over mijn leven. Ik voelde me een kind van de zonde. Ik ben jong uit huis geplaatst, zag veel internaten en pleeggezinnen en was moeilijk opvoedbaar. Afgelopen jaren ging ik ontrafelen wat er allemaal gebeurde. Ik voelde me een stout kind, gaf mezelf de schuld.'

Kovacs voelde zich ook onbegrepen.

'Niemand in mijn familie is muzikaal en begreep waarmee ik bezig was. Toen ik bekender werd, veranderde dat. De teksten van mijn liedjes brachten

het gesprek met mijn moeder op gang. Muziek maken helpt me om mijn verleden te verwerken. Optreden is voor mij de beste therapie omdat je dan moeilijke gebeurtenissen omzet in iets positiefs.'

Door de coronacrisis ging je weer thuis wonen. Hoe ervoer je die tijd?

'Ik vond het verschrikkelijk om niet te kunnen optreden. De tour in landen als Turkije kon ik doorkrassen. De inkomsten liepen terug. Ik zei de huur op in Eindhoven. Zo ging ik weer bij mijn moeder wonen. Het gaf me ook tijd om na te denken over waar ik vandaan kom, wat ik wil en niet meer wil. Door de coronacrisis kwam ik erachter dat ik meer zelf wil doen. Ik ben nu zelfstandig en heb geen label meer.'

'Optreden is voor mij de beste therapie omdat je dan moeilijke gebeurtenissen omzet in iets positiefs.'

Je studeerde in 2013 af op het Rock City Institute in Eindhoven en kwam in contact met Oscar Holleman. Daarna ging het snel. In 2014 werd je 3FM Serious Talent. Je reisde

naar Berlijn, New York en Cuba om met bekende songwriters te werken aan je debuutalbum. Je tekende bij (Warner). Een vliegende start.

Was je daar klaar voor?

'Ik wist nog van niets. Ik was nog een visje, maar had ineens een manager en een boeker. Ik bleef een stukje in mijn ontwikkeling achter. Soms had ik het gevoel dat ik geleefd werd, dat er keuzes voor mij werden gemaakt. De coronacrisis gaf me ook iets goeds: tijd voor verwerking.'

In plaats van spelen op grote podia sta je nu in theaters en maak je je eigen merchandise.

'Ik koos bewust voor deze theatertour naar aanleiding van mijn nieuwe album en geniet er enorm van. Het is geweldig om in theaters te staan. Ik maak nu mijn eigen merchandise omdat ik graag beeldend bezig ben. Ik werk met allerlei materialen zoals textiel, stempels en verf. Deze oorbellen die ik draag, heb ik gemaakt in de vorm van kiezen.'

LUISTERTRIP

AMBER ARCADES

Barefoot On Diamond Road (Fire/Konkurrent)

LP coloured, CD

De Britse muzikpers onthaalde in 2016 het debuutalbum van Amber Arcades, het alter ego van de Nederlandse muzikante Annelotte de Graaf, met louter superlatieven, waarna de lat nog wat hoger werd gelegd met het in 2018 verschenen European Heartbreak, dat behoorde tot de beste albums van het jaar. Na een stilte van vierenhalf jaar keert Amber Arcades terug met Barefoot On Diamond Road. Annelotte de Graaf werkte ook dit keer samen met producer Ben Greenberg, maar heeft net als op haar vorige album grote stappen gezet. Het nieuwe album van Amber Arcades is prachtig ingekleurd, waarbij de rol van elektronica is toegenomen. De meeste songs op het album zijn ingetogen, maar de instrumentatie is verrassend veelzijdig. Het kleurt allemaal prachtig bij de mooie stem van Annelotte de Graaf, die nog beter is gaan zingen en een album lang indruk maakt. Het levert een in kwalitatief opzicht hoogstaand album met internationale allure op. (Erwin Zijleman)

BAD ENDS **The Power And The Glory**

(New West/V2)

LP coloured, CD

The Bad Ends is een band uit Athens, Georgia, met onder andere voormalig R.E.M.-drummer Bill

Berry en Five Eight-voorman Mike Mantione in de gelederen. De band grijpt op haar debuutalbum The Power And The Glory nadrukkelijk terug op de muziek die R.E.M. maakte in haar jongere jaren, maar de mix van jangle pop, indie-rock, American underground en americana klinkt geen moment gedateerd. Zeker wanneer de band in de buurt komt van de magie van R.E.M. op haar eerste albums, is het debuutalbum van The Bad Ends een uitstekend album, dat recent verschenen gitaaralbums van jonge honden gemakkelijk het nakijken geeft. In muzikaal opzicht staat het als een huis en ook de zang van Mike Mantione overtuigt na enig wennen. Dat het juist Bill Berry is die met de erfenis van R.E.M. aan de haal gaat is opvallend en het maakt het debuutalbum van The Bad Ends alleen maar leuker. (Erwin Zijleman)

MEG BAIRD

Furling

LP, CD

Mooi natuurlijk dat de muziek van Nick Drake, Linda Perhacs en Vashti

Bunyan twintig, dertig jaar na de oorspronkelijke release alsnog door een groter publiek in de armen werd gesloten, maar het is nog niet te laat om Meg Baird, voormalig zangeres van psychedelische folkband Espers, voor een soortgelijk scenario te behoeden. Te weinig mensen maakten kennis met haar eerste drie soloalbums, die waren gevuld met haar prachtige stem en ingetogen, tijdloze en fraai uitwaaiende folksongs, maar haar schitterende vierde plaat, Furling, is gewoon nu te koop. (Marco van Ravenhorst)

BELLE & SEBASTIAN

Late Developers (Matador/Beggars)

LP coloured, CD

Het slechte nieuws was dat de geplande optredens niet doorgingen, maar het goede nieuws is dat

er nog geen driekwart jaar na het fijne A Bit Of Previous alweer een nieuw album van Belle And Sebastian in de winkels ligt. Tijdens de

covidlockdowns had frontman Stuart Murdoch zoveel liedjes geschreven dat het meteen al de bedoeling was om twee platen op te nemen, maar Late Developers werd bewust nog even achtergehouden. Qua geluid en diversiteit ligt deze plaat in het verlengde van *A Bit Of Previous*, maar Late Developers wordt door Murdoch terecht omschreven als de 'fun lp'. Het plezier in het samen musiceren spat er aan alle kanten vanaf. Vrolijke discobeats en stuiterende eightiespop worden afgewisseld met serieuze gitaarriffs en zware bassen, terwijl er ook ruimte overblijft voor een aantal folkpopliedjes. Het schitterende duet met evenknie Tracyanne Campbell maakt de aanschaf van deze plaat al de moeite waard, maar Late Developers staat vol met sprankelende liedjes waarvan we hopelijk snel live kunnen genieten. (Marco van Ravenhorst)

BRIAN JONESTOWN MASSACRE 👍

Future Is Your Past
(Cargo/Suburban)
LP coloured, CD
Future Is Your Past is het tweede album van de band rondom Anton Newcombe

binnen een half jaar, en alweer het twintigste album van de band, hoewel alleen hijzelf daarin de constante factor is geweest. Newcombe staat niet bekend om zijn vrolijke inslag, en ook op dit album toont hij zich geen feestnummer. Toch is het materiaal toegankelijker dan menig voorganger en kent zelfs af en toe poppy trekjes. Opener *Do Rainbows Have Ends* begint echter als vanouds met de heerlijk rammelende gitaren die eigenlijk nooit vervelen. Direct daarna krijgt de luisteraar de volle psychedelische mep om de oren in *Nothing Can Stop Us Now*, ergens tussen *The Doors* en *The 13Th Floor Elevators*. Niet onvermeld mag hoogtepunt *All The Feels* blijven, waarin zowel Nick Cave als *The Byrds* strijden om de grootste invloed, en welke ongetwijfeld het meest pakkende refreintje heeft dat de BJM ooit produceerde. Newcombe is niet de grootste vernieuwer die er rondloopt, maar hij weet uit zoveel verschillende vaatjes zijn eigen sound te tappen, dat het werkelijk constant blijft boeien. Na twintig albums voorwaar een grote prestatie. (Jurgen Vreugdenhil)

LUISTERTRIP

THE ARCS
Electroponic Chronic
(Concord/Universal)

LP coloured, CD

In 2015 verrasten Dan Auerbach (*The Black Keys*) en Leon Michels (*El Michels Affair*) met *Yours*, *Dreamily* van hun gelegenheidsband *The Arcs*, een uitstekend album op de grens tussen rock en soul. Met het overlijden van bandlid Richard Swift leek er een vroegtijdig einde te komen aan dat avontuur, er waren echter nog wel een hoop opnames die dat eerste album niet hadden gehaald. En dus besloten Auerbach en Michels die opnames de basis te laten zijn voor een opvolger, die nu eindelijk het licht ziet. Opnieuw is het een album die de zwaar op Auerbachs gitaarwerk leunende grooves middels Michels orgelsound, die we vooral kennen van zijn werk met bijna alle Daptone-releases, van een enorme hoeveelheid soul voorziet. *A Man Will Do Wrong* is niet alleen in de titel een schitterende verwijzing naar *Helene Smiths A Woman Will Do Wrong*, en is een mooi voorbeeld hoe de mannen in de deep soul zijn gedoken. Dit alles met de typische *Easy Eye*-sound, waarin traditie en modern gitaarwerk elkaar ontmoeten. Een fraai eerbetoon aan Swift en een genot voor de luisteraar. (Jurgen Vreugdenhil)

**EL TEN ELEVEN
VALLEY OF FIRE
JOYFUL NOISE RECORDINGS**

Valley of Fire is El Ten Eleven's most thematically committed record, merging personal anecdotes with the larger ecosystem of the Valley of Fire.

While the album was inspired by organic beauty, its seven songs are still rife with their trademark technical flair.

**H.C. MCENTIRE
EVERY ACRE
MERGE RECORDS**

"McEntire sheds light on what it is to be human in this life—both stingy and gracious, both hurtful and kind."

-Ina Cariño

**FUCKED UP
ONE DAY
MERGE RECORDS**

"Hardcore heretics whose ascent has run parallel to their increasingly outsized musical ambitions."

-Pitchfork

**DOUGIE POOLE
THE RAINBOW WHEEL OF DEATH
WHARF CAT RECORDS**

Dougie Poole breathes new life into country music, retaining the acclaimed elements of his previous work — drum machines, synthesizers, and his deep-set voice — while pushing toward something warm, organic, and prismatic.

**mui zyu
ROTTEN BUN FOR AN EGGLESS CENTURY
FATHER/DAUGHTER RECORDS**

mui zyu's debut combines lo-fi percussion, evocative lyricism and experimental pop arrangements inspired by the traditional instrumentation of her Chinese heritage. Described by CLASH as "a dream pop soundscape that is riddled with imagination and originality"

**HAMMOCK
LOVE IN THE VOID
HAMMOCK MUSIC**

Known for their cinematic orchestral works, *Love in the Void* is Hammock's loudest album yet, bringing guitar-forward, heart-pounding urgency to songs that shatter the static of complacency and bring inexpressible emotion to life.

**EN ATTENDANT ANA
PRINCIPIA
TROUBLE IN MIND RECORDS**

Parisian band's third album is an unassuming indie-pop triumph. Chiming guitars, propulsive, seductive rhythms and thoughtful brass arrangements cast a bewitching spell alongside frontperson Margaux Bouchaudon's melancholic, yet hopeful vocals. '*Principia*' IS a tour de force, and the album they've been working toward their entire career. Absolutely sublime.

**SHAME
FOOD FOR WORMS
DEAD OCEANS**

"The explosive third album from chart topping UK band shame. Produced by Flood (Fools, Nick Cave, U2), described by the band as 'the Lamborghini of shame records.'"

**JOHN CARPENTER
HALLOWEEN ENDS
SACRED BONES**

The hair-raising soundtrack to the third and final installment in the David Gordon Green directed Halloween series, composed by the master of horror John Carpenter and his accolades Cody Carpenter and Daniel Davies.

JOHN CARPENTER, CODY CARPENTER & DANIEL DAVIES Halloween Ends

LP coloured, CD

In 1978 maakte John Carpenter het invloedrijke Halloween met bijbehorende soundtrack. De film bleek een groot succes en door de jaren heen verschenen een hele reeks sequels. Carpenter liet de regie hierbij over aan anderen maar bleef voor deel twee en drie wel medeverantwoordelijk voor de soundtrack. De laatste jaren is Carpenter weer als filmcomponist betrokken en levert in samenwerking met zijn zoon Cody en Daniel Davis voor de derde keer op rij de fraaie filmmuziek af. (Dries Klontje)

PAUL CARRACK & THE SWR BIG BAND Don't Wait Too Long

LP, CD

Paul Carrack, de man met de golden voice, viert zijn vijftigjarig jubileum met één van 's werelds beste bigbands van de Sud West Rundfunk en wij vieren mee met een geweldig album. Paul vond altijd al inspiratie bij de Etta's, Ray's, BB's, Aretha's en Bobby Blue Bands van deze wereld en dat levert nu een topproduct op. Madeleine Peyroux's Don't Wait too Long heeft volgens Carrack een levensles: 'If there's something you want to do, get on and do it before it's too late': dus haast je naar de winkel voor dit nu al klassieke album. (Wim Velderman)

GAZ COOMBES Turn The Car Around (Virgin)

LP coloured, CD

Toen in 2008 Supergrass ophield te bestaan startte hoofdman Gaz Coombes een succesvolle solocarrière met Here Come The Bombs. In 2015 verscheen Matador, het eerste deel van een trilogie dat met World's Strongest Man een tweede deel kreeg. Het derde deel kreeg de titel Turn The Car Around. Supergrass kende een kortstondige reünie met een optreden op Glastonbury in 2020, maar Coombes voelt zich meer op zijn plek als soloartiest. Turn The Car Around begint ingetogen en gaat al snel met Long Live The Strange naar een vroegtijdig hoogtepunt. Daarna zakt het geheel iets in, maar de songs zijn alle sterk en de productie van Ian Davenport is groots van aanpak. Coombes heeft een eigen studio in Oxfordshire waar hij in alle rust zijn songs kan opbouwen naar de juiste structuur

JOHN CALE

Mercy

(Domino/V2)

LP coloured, CD

De inmiddels tachtig jaar oude Cale was ooit mede-oprichter van de legendarische Velvet Underground, maar bouwde sinds de jaren zeventig een imposant solo-oeuvre op, waarin Mercy het zeventiende album is. Daarop blikt hij slechts incidenteel terug, in liedjes die eer betuigen aan overleden vrienden als David Bowie (Night Crawling) en Nico. Maar voor het overgrote deel is zijn kunst geworteld in het heden, en reageert Cale op actuele politieke toestanden (The Legal Status Of Ice). Zijn leeftijd niettegenstaande is John in topvorm en creëert hij een fascinerend muzikaal landschap waarin hij soms somber en melancholiek klinkt, en het volgende moment al zijn woede uitschreeuwt over de toestand in de wereld. Bovendien werkt Cale hier samen met een reeks jonge avant-garde- en indie-artiesten als Weyes Blood, Sylvan Esso, Fat White Family en Animal Collective, die een essentiële bijdrage aan dit zeer sterke album leveren. (Jos van den Berg)

LUISTERTRIP

COMPLETE MOUNTAIN ALMANAC

Complete Mountain Almanac

(Bella Union/PIAS)

2LP, CD

Soms is het leven confronterend, oneerlijk en hard, maar levert het daarom ook prachtige dingen op. Complete Mountain Almanac, een samenwerking tussen de Noorse Rebekka Karijord, de Amerikaanse Jessica Dessner en haar broers Aaron en Bryce Dessner, is daarvan zo'n voorbeeld. Kort nadat gestart was met een album over de klimaatverandering, bepaald geen luchtig onderwerp, werd borstkanker geconstateerd bij Jessica. Om de situatie van zich af te bijten, schreef ze een poëziebundel die de tekstuele basis werd van het album. Beide thema's droegen bij aan een indringende en fascinerende plaat. De twaalf songs die de maanden van het jaar representeren, beschrijven de ervaring van de ziekte en genezing, naast de aanpak van klimaatverandering en de kracht van de natuur. De muziek is soms ongrijpbaar, mystiek, angstaanjagend, maar ook weer zalvend, helend en geruststellend. De wat losjes geproduceerde plaat is zeker niet ontoegankelijk, maar vraagt wel wat luisterinvestering. Eenmaal ingedaald, is het een ervaring die om herhaling smeekt. (Luc van Gaans)

en dat betaalt zich uit in wat zijn beste soloplaat tot nu toe is geworden. (Bert Dijkman)

DE TOEGIFT

De Toegift

LP coloured, CD

Poëzie en muziek gedijen goed in de Zeeuwse klei, evenals eigenzinnigheid.

Dan gaat het niet zozeer over het grote Bløf, maar over 'kleine' en fijne acts als Broeder Dieleman en sinds een tijdje ook De Toegift. Die Toegift heeft haar twee ep's aangevuld met een paar extra nummers en zie: daar is het eerste volledige album. Beluister de cd of het fraaie lichtblauwe vinyl vooral met een koptelefoon en laat je betoveren door de onorthodoxe lyriek van De Toegift. Een pareltje van de Zeeuwse kust! (Fons Delemarre)

DELAIN

Dark Waters

(PIAS)

2LP, 2CD

Delains nieuwe studioalbum is de eerste geluidsdrager waarop de nieuwe Roemeens-Italiaanse zangeres Diana

Orga (beter bekend als Diana Leah) te horen is. Ook nieuw zijn de vocalen van Paolo Ribaldini. Met Dark Waters begint de in 2002 gestarte symfonische metalgroep waar in de afgelopen twintig jaar projectleden als Marco Hietala (Nightwish) en Sharon den Adel (Within Temptation) aan bijdroegen aan een nieuw hoofdstuk. Delain is opgericht door Martijn Westerholt, een oudlid van Within Temptation. Hij verliet deze groep vanwege Pfeiffer. Toch ging hij niet langzaam van start met Delain. Al in het oprichtingsjaar verscheen Delains demo. Na het tekenen van een contract bij Roadrunner Records begonnen de opnames voor het debuutalbum. In 2021 verlieten vier leden de band. Oprichter Westerholt ging terug naar Delains roots. Drummer Sander Zoet en gitarist Ronald Landa kwamen weer bij de groep. De Italiaanse Ludovico Cioffi werd bassist. Ondanks alle bandwisselingen is de kwaliteit gewaarborgd. Orga's feeëriek stemgeluid maakt Delains muziek nog sfeervoller. (Rosanne de Boer)

MAC DEMARCO 👍
Five Easy Hot Dogs
(Virgin)
 LP, CD
 Wat staat er eigenlijk op Five Easy Hot Dogs van Mac DeMarco? Zijn het veertien fraai voortkabbelend

pauzemuziekjes, die je op een prettige manier vergezellen als je weer eens in een wachtrij verzand raakt? Of zijn het evenzovele muzikale miniatuurtjes, gemaakt door een muzikant die zichzelf – zonder plan – on the road begaf om te kijken wat er dan gebeurt? Verrassend genoeg is Five Easy Hot Dogs allebei. De korte nummers (tussen 2'03" en 3'05"), onderweg opgenomen op een achtsprorenrecordertje, vernoemde DeMarco naar de plaatsen waar hij achtereenvolgens belandde: Gualala, Crescent City, Portland, Victoria, Vancouver, Edmonton, Chicago en Rockaway. Met dit gegeven in het achterhoofd wordt het bijna intrigerend om zijn reis te reconstrueren in een ouderwetse Bosatlas. In de muzikale schetsjes worden stemmig getokkel op akoestische gitaren, eenvoudige baslijntjes, ritmes uit een basale rhythmbox en een enkel synthgeluidje sfeervol gecombineerd. Al luisterend doemen de bijbehorende beelden vanzelf op. On the road! (Fons Delemarre)

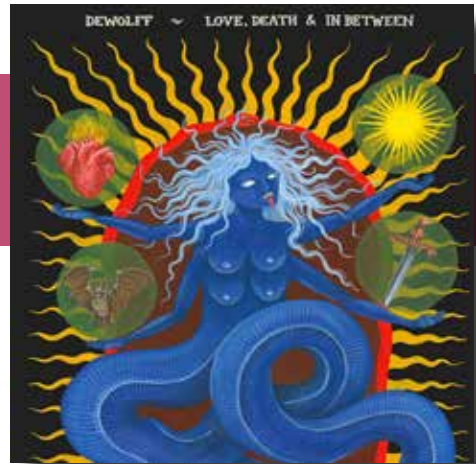
DEWOLFF
Love, Death & In Between
(Mascot-Provogue/Suburban)
 2LP coloured, CD

'Als je doet wat je altijd deed, krijg je wat je altijd kreeg.' Dit managementmotto kan zo op een tegeltje, maar voor DeWolff lijkt het een manier van werken. De afgelopen jaren namen ze een plaat onderweg op tournee op (Tascam Tapes), deden ze een optreden met het Metropole Orkest in Carré en maakten ze met Wolffpack een lockdownproject vanuit hun studio in Utrecht. En voor hun nieuwste deden ze het dus wéér anders, trokken met een heel gezelschap – inclusief blazers en zangeressen, elf man sterk – naar een afgelegen studio in Frankrijk. Daar namen ze op de ouderwetse manier in een week of wat deze plaat live in de studio op. Het resultaat is even indrukwekkend en onderhoudend als afwisselend. Het speelplezier en de ruwe energie die hun optredens zo'n belevenis maken, hoor je terug. En uiteraard zijn de twaalf nummers dik in orde. De achtergrondzang geeft een en ander bovendien een flinke peut gospel erbij. Het komt uiteindelijk allemaal – letterlijk – bij elkaar op het zestien minuten durende Rosita. Het maakt deze plaat een voorlopig hoogtepunt in de loopbaan van DeWolff, de psychedelische hardrocktienaers die uitgroeiden tot de meest veelzijdige rootsy rockband van ons land. (Louk Vanderschuren)

EMOLECULE 👍
The Architect
(InsideOut/Century Media)
 2LP coloured, CD
 eMolecule is een nieuw project van oud Sound Of Contact-leden Simon Collins en

Kelly Nordstrom. Met deze eerste plaat leveren beide heren gelijk een visitekaartje van jewelste af. Moderne progressieve rock met een hoge intensiteit. Opener eMolecule is gelijk al een heerlijke lange track van ruim tien minuten die alles samenvat waar deze band voor staat. Na een eenvoudig synthesizermelodietje zwellen de gitaren snel aan en ontstaat een heerlijk dreigende en meeslepende track die een opmaat blijkt voor een zeer overtuigend album. Halverwege het album vinden we een meeslepend pareltje met de titel Awaken dat doet denken aan Pink Floyd. Deze track wordt gedragen door de stem van Simon Collins die hier erg doet denken aan de stem van zijn vader Phil. Dit is zondermeer een juweel van een album. Intens, meeslepend, dynamisch en atmosferisch. Fans van moderne progressieve rock kunnen dit blind aanschaffen! (Emiel Schuurman)

DEUS
How To Replace It
(PIAS)

2LP coloured, CD

Het voelt niet als tien jaar, maar het is het toch echt: de tijd die verstreek sinds het vorige studioalbum van dEUS. Niet dat we ze niet gezien hebben hè – vier jaar terug vierden ze het 20-jarig jubileum van The Ideal Crash met een geweldige concertreeks. Optredens met de belofte van nieuwe songs waren vervolgens gepland, maar werden verplaatst en afgezegd vanwege de pandemie. Gitarist Mauro Pawlowski vertrok en kwam – gelukkig! – weer terug. Dan is het uiteindelijk heel tof dat die nieuwe plaat er echt is. Tot stand gekomen in 'korte, geconcentreerde en explosieve jams' – de creativiteit moest er kennelijk uit – hoor je het gelijk bij het titelnummer: het is dEUS menens! Wat er volgens How To Replace It precies vervangen moet worden (liefde?

leeftijd? de 21e eeuw?) blijft in het midden, maar Tom Barmans sprechgesang klinkt grimmig en vastberaden en het nummer eindigt met een ouderwetse uitbarsting (Theme From Turnpike, weet je nog?). De luisteraar wordt bij de volgende twee nummers weinig rust gegund. Pas bij 1989 gaat de storm wat liggen, Faux Bamboo en Dream Is A Giver klinken daarna als prima eighties-nummers. Op Simple Pleasures, Never Get You High en Cadillac staan de elektronica op de voorgrond – en Barmans activiteiten bij Taxiwers werken kennelijk ook bij dEUS door. De plaat sluit af met de melancholieke ballad Love Breaks Down en Le Blues Polaire – een chanson a la dEUS. Niet dat ze ooit wegwaren hè, maar het is tof om dEUS weer in actie te horen! (Louk Vanderschuren)

GHOST WOMAN

Anne, If

LP coloured, CD

Evan Uschenko leverde vorig jaar met zijn band Ghost Woman een album

af dat nadrukkelijk uitnodigde tot het noemen van namen. Het waren vooral namen uit de garagerock en psychedelica uit de jaren zestig, waarbij het zowel kon gaan om gevestigde namen als om culthelden. Op Anne, If heeft de Canadese muzikant het aantal te noemen namen nog wat verder uitgebreid. Het klinkt ook dit keer weer bijzonder aangenaam, maar het niveau ligt ook dit keer bijzonder hoog. (Erwin Zijleman)

GOLDEN DREGS

On Grace And Dignity

(4AD/Beggars)

LP coloured, CD

De gevolgen van de lockdown werken nog wel even door bij de meeste mensen, en zeker bij degenen die nu hun

muziek uitbrengen die tijdens die periode gesmeed is. Benjamin Woods, de man die onder de noemer Golden Dregs nu zijn derde album uitbrengt, is zeker zo iemand. Zichzelf af en toe profilerend als karaoke-crooner, vond hij zichzelf tijdens de pandemie als manusje van alles op een bouwplaats in een treurig dorp op het Engelse platteland. Daar schreef hij materiaal wat niet zou misstaan op een avondse piano, ergens achter in de plaatselijke kroeg van datzelfde dorp, troost biedend aan het uitzichtloze bestaan. Tel daarbij zijn stem, die ergens hangt tussen de oude Leonard Cohen en Bonnie "Prince" Billy, en het lijkt misschien op een diepdroef album, maar dat dekt de lading zeker niet. Prachtige composities en zeer sfeervolle productie geven juist de broodnodige energie, zonder dat het tempo ook maar ergens versnelt. Een prachtig album voor de late avond, waar je ondanks de zware teneur lichtvoetiger uitkomt dan je erin bent gegaan. (Jurgen Vreugdenhil)

JOE HENRY

All That Eye Can See

(Earmusic/V2)

2LP, CD

Zo op het oog een vreemde hoes en titel wanneer je Joe Henry's nieuwste product beschouwt. Er is altijd

een maar: Joe Henry sinds jaar en dag topproducer van grootheden zoals Solomon Burke en Aimee

Man weet hoe de hazen rennen wanneer het gaat om een perfecte sound. Henry is ook de man met vijftien eigen albums op zijn naam en weet raad met vrijwel alle genres. Maar liefst twintig bevriende muzikante werken mee aan All The Eye Can See dat vol staat met schitterende verstilde songs. De veertien tracks laten je luisteren naar alles wat Henry bezighoudt, waaronder de mogelijke gevolgen van nare ziekte. Met zoon Levon Henry op klarinet en saxofoon, David Piltch op bas, Patrick Warren op piano en John Smith op akoestische gitaar is het album compleet en het beluisteren meer dan waard. Joe Henry vertelt over meer dan het oog kan zien. (Wim Velderman)

TIM HILL

Giant

(Innovative Leisure/V2)

LP, CD

De uit Californië komende Hill is mogelijk voor velen nog onbekend als het om zijn solowerk gaat. Waar je Hill

beter van kan kennen, is als het gezicht van de verschillende tours van de uit Los Angeles komende band Allah-Las. Zo'n vijf jaar geleden kwam Tim Hill met zijn debuuttrack Paris, Texas, waarna in 2019 zijn eerste album Payador volgde. Een poging om een eerste album te maken, aldus Tim zelf. Nu is er Giant, waarvoor hij vrijwel alle instrumenten zelf bespeelde. Er zijn echo's van Randy Newman en intro's zoals op Orange Tangerine die Andrew Bird lijken te omarmen. Zo is er ook Neil Youngs spirit op onder andere de laidback track Calico. Het eerste moment dat Hill zijn stem kenbaar maakt, is het moment dat de zoektocht naar duiding begint. Één blik met tig van verrassende invalshoeken. (Linda Rettenwander)

INHALER

Cuts & Bruises

(Polydor/Universal)

LP coloured, CD

Ik weet niet of Elijah Hewson er moe van wordt dat zijn beroemde vader (ja, Bono) in ieder artikel aangehaald

wordt, maar wat wil je als je niet alleen qua uiterlijk maar ook qua stem erg veel op hem lijkt. Met debuutalbum It Won't Always Be Like This weet hij met zijn band Inhaler terecht indruk te maken en het album is zowel in het Verenigd Koninkrijk als in thuisland Ierland nummer één. Er volgde een forse tournee waarna de band in Dublin ging werken

aan de opvolger die nu voor ons ligt. Dankzij de ervaring die ze tijdens de vele optredens opgedaan hebben, ging het schrijven van nieuw materiaal in de vorm van jamsessies heel vloeiend. Producer Antony Genn weet hoe de band moet klinken en Cuts & Bruises is dan ook een waardige tweede plaat geworden. (Bert Dijkman)

JOSE JAMES 👍
On & On
 (News/PIAS)
 CD

In Erykah Badu's muziek hoor je de geschiedenis van de soul, r&b en jazz doorklinken. 'Voor mijn generatie is zij één van de meest innovatieve songwriters,' legt José James uit die een album opnam met haar werk. James wordt de jazzartiest voor de hiphopgeneratie genoemd. Hij laat jazz, soul en hiphop op een natuurlijke manier samenvloeien. Erykah Badu is een voorbeeld voor hem. 'Haar werk was baanbrekend zowel op sociaal als muzikaal gebied. Badu bood jonge artiesten een podiumplek om de nieuwe generatie kansen te geven.' Dat doet James ook. Hij introduceert hoornspelers Ebban Dorsey en Diana Dzhabbar. Het album is door James zelf geproduceerd. Gelijkgestemde artiesten als Big Yuki (A Tribe Called Quest), Ben Williams (Kamasi Washington) en Jharis Yokley (My Brightest Diamond) leverden een bijdrage. James geeft een mooie impressie van Badu's werk door zowel nummers van haar debuutalbum Baduizm te nemen als van haar bejubelde meesterwerken New Amerykah Part 1 en 2. (Rosanne de Boer)

JOESEFF 👍
Permanent Damage
 (Awal/V2)
 LP, CD

In het interview dat we vorig jaar hadden met Belle & Sebastian vertelde Stuart Murdoch dat de platenmaatschappij had geopperd dat ze iets moesten gaan doen met een veelbelovende stadsgenoot. Ene Joeseff. Waarom, was zijn eerste reactie, wie is Joeseff? Hij ging luisteren en concludeerde al snel: deze gast is beter dan wij! Van een samenwerking is het voor zover bekend nog niet gekomen, wel kan de rest van de wereld nu ook uitgebreid kennismaken met deze opvallende singer-songwriter uit Glasgow. De titel van zijn debuut, Permanent Damage, verwijst naar

een pijnlijke breakup, maar op muzikaal gebied is van kommer en kwel zeker geen sprake. Joeseff beweegt zich in een ander genre dan Belle & Sebastian, maar het is niet moeilijk te begrijpen waarom Stuart Murdoch onder de indruk was. Joeseff beschikt over een fraaie stem die perfect past bij zijn in sterke liedjes gegoten mix van zwoele nusoul en dansbare electropop waarin stevige echo's uit de jaren tachtig doorklinken. Mooie plaat. (Maro van Ravenhorst)

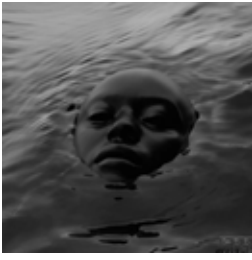
JOURNEY
Live In Concert At Lollapalooza
 3LP, 2CD+DVD

Journey komt de laatste tijd dusdanig veel in het nieuws vanwege allerhande rechtszaken dat je haast zou vergeten dat het een geweldige band is. Hoewel de hoes 29 juli 2021 vermeld als opnamedatum, viel dit optreden toch echt op 31 juli tijdens het Lollapalooza-festival in Chicago. Het is niet de enige slordige hoefout: ook in de bezetting deugt het een en ander niet. Jammer, temeer daar het concert werkelijk fantastisch is. Arnel Pineda zingt de sterren van de hemel en ook de rest van de band, overigens met dubbel drumwerk van Walden en Castronovo, klinkt geweldig! (Hermen Dijkstra)

KATATONIA 👍
Sky Void Stars
 (Napalm/PIAS)
 2LP, CD

Onder de kenners al meer dan drie decennia geliefd, maar volkomen onterecht heeft het Zweedse Katatonia nooit een groter publiek gevonden. Na op voorganger City Burials iets meer met hun eigen geluid te experimenteren, is de typische Katatonia-sound volledig terug. De bekende gloom en doom, de pakkende riffs en natuurlijk de kenmerkende, melancholieke stem van Jonas Renske. Met een vettere productie van de ritmesectie dan ooit tevoren, veel progressieve elementen en bomvol subtiele synthlaagjes wordt er een duistere, druilerige sfeer neergezet die perfect wordt gevangen in de albumhoes. Impermanence is het mooiste voorbeeld hiervan. Met een smaakvolle riff komt er laag na laag bij, breekt het af naar een middenstuk waar een prachtig synthesizerloopje smaakvol overgaat in een melodieuze gitaarsolo en word je in een climax volledig in melancholie ondergedompeld. Doe jezelf een plezier en beluister deze plaat van begin tot eind, een los nummer is niet voldoende om Sky Void Of Stars echt te kunnen omarmen. (Tim Jansen)

KELELA

Raven

(Warp/V2)

2LP coloured, CD
Kelela (Mizanekristos)
neemt de tijd voor
haar muziek. Na haar
mixtapedebuut Cut 4
Me in 2013 duurde het

vier jaar voordat haar officiële debuutalbum Take Me Apart verscheen. Take Me Apart hoorde bij de betere albums van 2017 en sprak vooral liefhebbers van avontuurlijke R&B aan. Opvolger Raven heeft ruim vijf jaar op zich laten wachten, maar ook met dit album laat Kelela horen dat ze binnen de R&B behoort tot de smaakmakers. Het met een flink blik producers gemaakte album bevat lekkere lome R&B, maar het avontuur is bij Kelela nooit ver weg. De Amerikaanse muzikante zoekt dit avontuur in bijzondere ritmes en in eigenzinnige elektronische klankentapjten, die haar muziek voorzien van een bijzondere sfeer. Kelela combineert de broeierige klanken op Raven met een mooie heldere stem, die Raven voorziet van soul. (Erwin Zijleman)

LADYTRON

Time's Arrow

(Cooking Vinyl/V2)

LP coloured, CD

Omdat de eighties cool waren, was Ladytron in 2001 even de hipste band op de planeet.

Op electroclashfeestjes dansten we allemaal op Playgirl en debuutalbum 604 werd overal met open armen ontvangen. Dik twintig jaar later is Ladytron al lang niet meer het snoepje van de week. Erg is dat niet, want ook op de zevende plaat gaat het Brits/Bulgaarse viertal gewoon verder waar het gebleven is: het maken van dreigende synthesizerpop die met dank aan de onderkoelde zang van Helen Marnie en Mira Aroyo de sfeer oproept van de donkere jaren tachtig. Vernieuwend is het allemaal niet, maar wel heel goed gedaan. De nummers op Time's Arrow verwijzen opvallend vaak naar plekken op de wereld (City Of Angels, Flight From Angkor, California). Theme For Great Cities dus. En zo is met dit liedje van Simple Minds dat een blauwdruk vormt voor de sound van Ladytron de cirkel mooi rond. (Peter van der Wijst)

LUISTERTRIP

BERENICE VAN LEER

From Silence

(Concerto)

LP, CD

'Meer dan ooit is het tijd om mijn eigen verhaal te vertellen.' Berenice van Leer wil met haar debuutalbum een andere kant van haarzelf laten zien. Veel mensen kennen haar als frontvrouw van elektrofunkband Kraak & Smaak. Berenice is ook actief bij Wicked Jazz Sound. Ze groeide op in een muzikale familie als dochter van Thijs van Leer (Focus) en staat al op jonge leeftijd op talloze vooraanstaande podia in binnen- en buitenland. Tussen het touren door verzamelde ze altijd eigen ideeën voor liedjes. Deze hebben nu een plek gevonden op haar debuutalbum From Silence. Ze zingt over gemis, rouw en liefde op een open en eerlijke manier met haar karakteristieke stemgeluid met een donker rauw randje. De openingsong Turn The World Around is uptempo, maar de meeste tracks zoals de single Close To Me zetten eerder aan tot mijmeren en dromen dan dansen. Moon Song is verrassend met arrangementen die beelden oproepen van sfeervolle avonden in maanlicht. (Rosanne de Boer)

LUISTERTRIP

MÅNESKIN

Rush!

(RCA/Sony Music)

Diverse formaten

Het uit Rome, Italië afkomstige Måneskin werd in 2016 opgericht en werd een jaar later tweede bij de Italiaanse editie van The X-Factor. Reden om de band te selecteren voor het Eurovisie Songfestival en dat werd dan ook in 2021 door de band gewonnen. Een internationale doorbraak stond voor de deur en met het prima album Teatro d'ira – Vol. I wisten ze in vele landen succes te krijgen. Een beetje controversé is de band niet vreemd en dat maakt het juist zo'n aparte winnaar van een doorgaans brave zangwedstrijd. Hoge verwachtingen zijn er voor de nieuwe plaat Rush! dat op diverse formaten uitgebracht wordt. Op Rush! horen we weer de bekende glamrock waar de band patent op heeft. De start van de plaat is niet zonder clichématige gitaarriffs, maar bij Il Dono Della Vita weten ze zich te onderscheiden met een indrukwekkende sound. Stevige songs als Supermodel zijn volop aanwezig, maar de band maakt het meest indruk in het afsluitende The Loneliest. (Bert Dijkman)

foto: Saskia Lelyveld

De Grote Vragen Aan Mathijs Peeters (Litzberg)

Wat is je favoriete gitaar/instrument?

Mijn Gibson SG. Goed stuk hout. Mooi verhaal erbij en zo'n vibratohendel waardoor er allemaal extra rare geluiden uit te halen zijn. Daarnaast mijn Fender Jazzmaster. Deze heeft ook een hendel waar allemaal extra rare geluiden mee gemaakt kunnen worden. En deze gitaar wordt nooit gespaard. Krijgt soms best wat klappen te verwerken, maar het maakt allemaal geen indruk op hem. Interesseert hem allemaal niks. Blijft doen wat hij zelf wil.

Welke vijf platen zou je meenemen naar een onbewoond eiland?

Compleet willekeurig:

The Magnolia Electric Co. – Songs: Ohia

Blow By Blow – Jeff Beck

Achtung Baby - U2

Two Hands – Big Thief

Frosting On The Beater – The Posies

En dan mis ik Bowie, Neil Young, LCD soundsystem, Wilco, Low, Lemonheads en zo veel meer.

Wat is je favoriete gitaarsolo?

Eentje? Geen antwoord op te geven. Er zijn zoveel mooie gitaarsolo's die echt een verhaal vertellen. Neil Young kan dat heel mooi. Bijvoorbeeld bij Like A Hurricane of Cortez The Killer. Daarnaast Nels Cline met Impossible Germany. Of op Blow By Blow in Scatterbrain van Jeff Beck. Dat nummer geeft wel aan hoe het er in mijn hoofd af en toe aan toe gaat. En dan mogen andere solo's eigenlijk niet vergeten worden, zoals bijvoorbeeld Not van Big Thief. En is Sonic Youth al genoemd? Doen die aan solo's? En dan nog... en... en...

Van wie had je vroeger een poster boven je bed?

Ik ben bang dat ik twee posters en een vlag van U2 op mijn kamer had. En ik heb ook lang een poster van Jimi Hendrix gehad. En fotootjes van bluesartiesten als BB King en andere oude knakkers.

Wat is je grootste ergernis in de muziek?

Weinig tot geen. Ergernis heeft weinig zin. Zegt meer over mezelf dan datgene waar ik me over zou

ergeren. Ik kan iets niet mooi of leuk vinden, maar verder probeer ik niet te gaan. En als ik wel ergernis ervaar door muziek dan is dat ook wel weer mooi. Want het triggert blijkbaar ergens iets.

Heb jij een held die we niet bij jou zouden verwachten?

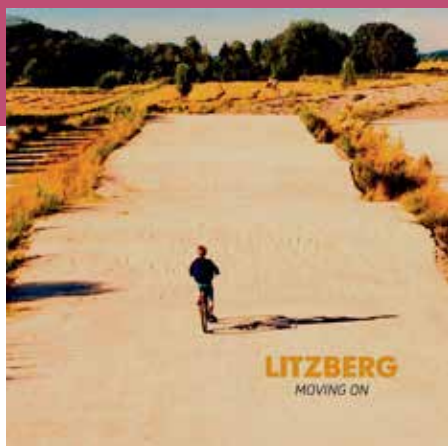
Neil Young verwacht je wel bij mij. Maar Jeff Beck denk ik minder. Maar hij is voor mij absoluut een held.

Wat is je geheime wapen?

Gebrek aan techniek. In alles eigenlijk. Het gaat verder dan de muziek. Alles wat ik doe, wordt gekenmerkt door een gebrek aan techniek en op gegeven moment weet ik dat een soort van zo eigen te maken dat het ergens over gaat.

Wat is je advies voor een jonge muzikant?

Luister naar je intuïtie. Laat je door niemand vertellen wat je niet kan of zou moeten doen. Tegelijkertijd ook goed luisteren naar anderen. Die weten dingen en daar kan je van leren. Ben dus eigenwijs, maar niet koppig. Maak waar jij voor staat. Blijf jezelf onderzoeken. Durf jezelf uit te dagen. Blijf in beweging.

LITZBERG Moving On (Concerto) LP

Hoe heerlijk is het om in Midden-Limburg het prachtige natuurgebied rond de Litsberg te bezoeken. Het dal waaraan de Limburgse band Litzberg zijn naam heeft ontleend. Het viertal dat in 2019 debuteerde met het dynamische In My Head, maar dankzij Corona zijn muzikale boodschap nauwelijks kon uitdragen. Ondanks, of noem het dankzij, de pandemie zetten de Limburgers de schouders eronder en werd er met

voorman muzikant-songwriter Mathijs Peeters druk gewerkt aan nieuw repertoire. De voorman, die eerder americana speelde in The Gasoline Brothers en die dit genre verder zou uitwerken in Litzberg. Moving On is een energiek en ruimtelijk opgenomen album geworden dat indiepop en americana combineert. Geniet van de zinderende Bruce Springsteen-achtige titelsong, het Neil Young-achtige Try To Reason, de rauwe overstuurde instrumentale What Is It You Want Me To Say, of de integrale akoestische afsluiter Please. Litzberg, een band om beslist in de gaten te houden! (Kooos Schulte)

LUISTERTRIP

MURDER CAPITAL

Gigi's Recovery (Human Season/Ada)

LP coloured, CD

Op de punk, die met name gedragen wordt door drie-akkoordenschema's, volgde een reactie. Vanaf eind jaren zeventig was daar de postpunk, met een invloed van andere genres waaronder Krautrock, protopunk en disco. In 2000 kwam er een enorme opleving van het genre waarbij bands als Arctic Monkeys, Franz Ferdinand en in ons land Moke en De Staat het genre nieuw leven inbliezen. Het Ierse The Murder Capital debuteerde in 2019 met het ijzersterke *When I Have Fears*, een inktzwart album, het gevolg van de zelfmoord van een vriend. Nu is daar *Gigi's Recovery* waarop het vijftal uit Dublin zichzelf opnieuw heeft uitgevonden. Immers, na de pandemiejaren gloort een nieuwe tijd, die zowaar lichtpuntjes kent. De muziek blijft weliswaar dreigend en energiek, maar licht gloort aan de horizon. Een absolute aanrader voor liefhebbers van dit genre. Op 14 februari treden hun muzikale helden op in Paradiso. (KooS Schulte)

BRAD MEHLDAU Your Mother Should Know: Plays The Beatles (Warner)

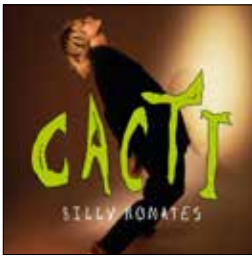
Je mag hem gerust een van de meest veelzijdige pianisten van deze tijd noemen. Brad Mehldau leerde klassiek piano spelen, ontdekte de jazz, covert regelmatig pop en combineert er graag op los. Zo leverde hij vorig jaar een gewaagde interpretatie van Rush af en werkte hij met Joshua Redman mee aan de spannende jazzplaat *LongGone*. Op het fraaie *Your Mother Should Know* – live opgenomen in Parijs – bewerkt hij tien songs van The Beatles. Niet voor het eerst overigens – zijn versie van *Blackbird* is zijn meest gestreamde nummer op Spotify. In de meeste gevallen blijft hij speels en sierlijk dicht bij het origineel; *I Am The Walrus* is maf, *I Saw Her Standing There* swingend en *For No One* melancholiek. Opvallend zijn de lange versies van Maxwell's *Silver Hammer* en *Golden Slumbers* – en dat hij afsluit met Bowie's *Life On Mars*, als een brug tussen The Beatles en alle muziek erna. (Louk Vanderschuren)

NAVARONE V (Sony Music)

LP coloured+CD, CD
Tien jaar na debuutalbum *A Darker Shade Of White* komt Navarone met *V*. Het Nijmeegse vijftal had al een tipje

van de sluier getild en maar liefst zes songs als single uitgebracht. Het poppy *Can't Love* liet iets doorschemeren van de variatie die dit vijfde album biedt. Luisteren naar de catchy popsong *Green Lights* zal voor de pure rockliefhebbers die Navarone al jaren volgen wennen zijn. Het album trapt af met klassieke pianoklanken die snel overgaan in energieke gitaarpartijen. Is voor het dramatische *Heroes Someday* inspiratie opgedaan bij Queen? *The End Of The World* doet qua aanpak denken aan De Staat. Met dit eclectische album wil Navarone een groter publiek bereiken. 'Het proeven aan het mainstream-publiek smaakt naar meer,' vertelt frontman Merijn van Haren. 'V is meer pop, je hoort meer piano en de nummers zijn meer mijn persoonlijke verhaal.' Opvallend is dat Navarone voor eenvoud koos. De arrangementen zijn zelfs sober te noemen al is het experiment niet geschuwd. (Rosanne de Boer)

BILLY NOMATES

Cacti

(Invada/PIAS)

LP coloured, CD

Tor Marles kwam eens opdagen bij een concert in haar eentje en werd direct beledigend Billy Nomates genoemd. Ze

beheld de naam en bleef in haar eentje optreden. De Engelse zangeres, die lid was van een aantal bands die nauwelijks aandacht kregen, had er al een periode van depressies opzitten, toen ze bij een concert van Sleaford Mods de zin om muziek te maken terugvond. Ze verhuisde naar Bournemouth en in 2020 kwam haar debuut uit en het werd in tegenstelling tot haar eerdere werk nu wel opgemerkt. Haar muziek wordt gezien als no wave en door sommige mensen wordt het ook postpunk genoemd. Haar debuut werd geproduceerd door Geoff Barrow van Portishead en kende dezelfde donkere synthesizers. Op dit tweede album is haar zang soms monotoon, maar bezit genoeg sterke kanten om indruk te maken. Sterk, hypnotiserend album. (Erik Mundt)

NOTWIST

Vertigo Days Live from Alien Research Center

LP, CD

The Notwist bracht vorig jaar hun negende studioalbum uit, waarop ze wederom een smaakvolle cocktail van krautrock, indiepop en elektronica serveren. Wie de Duitse band al eens aan het werk zag, weet dat hun optredens garant staan voor spektakel. Deze live-registratie uit de studio is een mooi document voor wie de concerten rondom Vertigo Days moest missen en een warm welkom voor kersvers bandlid Therese Loibl op basklarinet, harmonium en toetsen. (Max Majorana)

OBITUARY

Dying Of Everything

(Membran/Suburban)

LP coloured, CD

Het Amerikaanse Obituary zette met hun in 1989 verschenen debuut Slowly We Rot het subgenre death

metal vol in het spotlicht. De combinatie van zware, vervormde gitaren, donker pulserende bas, stuwende (bas)drums en een zanger die de meest verschrikkelijke en angstaanjagende keelklanken voortbrengt, werd en wordt door Obituary gewoon heel treffend uitgevoerd. Dat was in 1989 het

LUISTERTRIP

RAYE

My 21st Century Blues

(Membran/Suburban)

LP, CD

Een interessant geval, deze Raye. Geboren als Rachel Agatha Keen in 1997, dochter van een Ghanees/Zwitserse moeder en een Britse vader, groeide ze op in Londen en was haar zoetgevooid stem al te horen op tracks van David Guetta en Martin Solveig. Dance dus, zou je zeggen. Maar daar blijft het zeker niet bij: ze switcht ook moeiteloos naar pop, beetje soul, beetje r'n'b (denk aan een mix van Alicia Keys, Macy Gray, Adele en Janelle Monáe – er zijn slechtere namen om mee te worden vergeleken!), waarbij serieuze onderwerpen als haar jeugd, seksisme, zelfverminking en verkrachting met veel overtuiging worden bezongen. Luister in het bijzonder naar Body Dysmorphia, Hard Out Here en The Thrill is Gone (check haar versie live in The Graham Norton show en je bent om). Topper in wording! (Jasper Koot)

geval en dat is nog steeds zo. De elfde plaat *Dying Of Everything* is ramvast en muzikaal dan ook geen verrassing, gelukkig. Wat deze keer nadrukkelijk opvalt, is de ondefinieerbare x-factor van *Dying Of Everything*. De hele plaat dwingen de lompe en voelbaar zware songs je constant tot meedeinen en vallen zij op door hun ijzersterke dna en de sublieme gitaarsolo's van Kenny Andrews. *Dying Of Everything* heeft een heel herkenbaar Obituary-waardezegel, maar is verder gewoon een moddervette plaat. Misschien wel de beste uit de 35-jarige carrière van de band. (Menno Valk)

THE ONE
Sunrise
(Construction/Suburban)
 LP coloured, CD

Een nieuwe Nederlandse progband, dat komt niet zo bijster vaak voor dus dat maakt onmiddellijk nieuwsgierig. The One

– even voorbijgaand aan de niet al te originele naam – is het geestekind van Timothy van der Holst die afkomstig is uit de jazz- en soulmuziek (Jazzinvaders, Soul Snatchers). Daar hoor je op Sunrise helemaal niets van terug want deze plaat is puur en ongezoeten prog. En daar zit gelijk het manco: ongezoeten. Er wordt prima gemusiceerd maar wel keurig zoals het hoort. Nergens vliegt de band een beetje uit de bocht of komt er een echt memorabele melodie naar voren. Is Sunrise hiermee dan een teleurstelling? Nee, want er is nog een ontsnappingsroute waarvan gebruik gemaakt wordt: het groeiplaatje. Want naarmate je deze plaat vaker draait, begint deze te groeien op het gemoed. The One zit zeker nog niet in de eredivisie van de prog, daarvoor zal het pakkender moeten worden, maar ik heb wel degelijk goede hoop. (André de Waal)

TRIJNTJE OOSTERHUIS
Trijntje Zingt Vrienden met Vrienden
 2LP, CD

Het was een onafgemaakt project vóór Henny Vrientens jammerlijke overlijden. Een bloemlezing van zijn beste solowerk, vertolkt door muzikvriendin Trijntje Oosterhuis. Onder auspiciën van de meester zelf werden de liedjes gekozen en arrangementen geschreven voor het Haagse Residentie Orkest. En omdat Henny erop had aangedrongen het project af te maken heeft Trijntje de stukken opgenomen met zijn kinderen Xander, Melle, Meke en Polle. Het resultaat is een prachtig en persoonlijk eerbetoon aan de fantastische muziek die Vrienten heeft nagelaten. (Luc van Gaans)

PARAMORE
This Is Why
(Atlantic/Warner)
 LP coloured, CD

De Amerikaanse band Paramore werd in 2004 gevormd. Het is nogal een komen en gaan van muzikanten en de enige

constante is zangeres Hayley Williams. De zes albums gaan van emo naar synthpop en hoewel de band behoorlijk met gitaren in de weer is, zijn ze ook niet vies van synthesizers. De band trad al veel op, bijvoorbeeld met My Chemical Romance en Mewithout You, en ook ontvingen ze al diverse prijzen voor hun muziek. Zangeres Williams staat bekend om haar extravagante uiterlijk, waarbij ze haar haar regelmatig oranje verft. Ze zegt beïnvloed te zijn door o.a. Freddy Mercury en Siouxsie And The Banshees. Sowieso zijn er veel invloeden. De band wordt regelmatig vergeleken met Avril Lavigne, maar dat komt eigenlijk meer door het uiterlijk en de uitstraling van de Williams. Verder kent de band veel vertrekende en terugkerende bandleiden, zoals de broertjes Farro. (Erik Mundt)

POODLE
Trivial Pursuit
(Plato Utrecht)
 LP

Een van de leukste bands die wij het afgelopen jaar op het podium zagen is het Rotterdams/Utrechtse Poodle. De

band maakt eigenwijze, uptempo gitaarlijdes met een flinke dosis subtiele humor. Dansbare fluffy garagerock, zoals ze het zelf omschrijven. Met nummers over het jongvolwassen-bestaan: de wereld ligt voor je open en de kansen lijken voor het oprapen, en toch is de onzekerheid groter dan ooit tevoren. Maar Poodle gaat vooral over lol maken en schrijven waar ze maar over willen; huisdieren, tandartsen en frustratie over printers bijvoorbeeld. Qua muziek kun je denken aan Hinds, Wet leg, FIDLAR, FEET en Iguana Death Cult. Na twee jaar Covid podiumstilstand volgde een snelle doorstart in 2022 met een overvolle agenda tijdens de Popronde en een sprankelend optreden in Tivolivredenburg in het voorprogramma van Sportsteam. Ook verscheen vorig jaar hun eerste minicd, Trivial Pursuit, die nu op het label van Plato Utrecht ook op lp is verschenen met vier extra nummers. (Jeroen Vedder)

IGGY POP 👍
Every Loser
 (Gold Tooth/Warner)

LP coloured, CD
 Dat Iggy Pop (James Osterberg jr.) op zijn 75e nog vol levenslust zit, zal zijn fans niet verbazen. Every Loser krijgt ook

nog eens flink sausje humor over zich heen. Door enig lichamelijk ongemak doet Iggy het wel wat rustiger aan, ook wanneer hij in 2023 gaat toeren met de Red Hot Chili Peppers. De drummer van de Peppers, Chad Smith, en bassist Duff McKagen (Guns N' Roses) halen op Every Loser alles uit de kast om Pop bij te houden. Iggy kent zijn pappenheimers en heeft sterproducer Andrew Watt wederom ingeschakeld om als breekijzer de hersenspansels van Pop om te zetten in een uitstekend product. Voor de nieuwe plaat is er verder een sterke basis gelegd door leden van Blink 182, Foo Fighters, Jane's Addiction en Pearl Jam. Zelfs de invloeden van David Bowie klinken hier en daar door. Totaal anders dan het experimentele Free uit 2019. Op Every Loser is Iggy Pop terug op het niveau waarop we hem zo graag horen. (Wim Velderman)

PRETTY RECKLESS 👍
Other Worlds
 (Century Media)

LP coloured, CD
 Het Amerikaanse rockgezelschap The Pretty Reckless bestaat alweer zo'n dertien jaar en is met Other Worlds

toe aan het vijfde album. Hiervoor heeft de band besloten een aantal nummers van anderen te coveren, eigen nummers in een akoestisch jasje te steken en opent het album met een remix van Got So High, een track van het vorige album. We krijgen covers van onder andere Elvis Costello's (What's So Funny About) Peace, Love And Understanding en David Bowies Quicksand. Ook indrukwekkend is de ode aan Chris Cornell middels twee covers waarbij het solonummer The Keeper een fraaie gevoelige lading krijgt. Hoewel het rockgehalte op dit album niet erg hoog is en het album toch enigszins aanvoelt als een tussendoortje zijn de uitvoeringen zeer solide en komt de kracht en emotie van zangeres Taylor Momsen goed naar voren. (Emiel Schuurman)

MARGO PRICE 👍
Straits
 (Concord/Universal)

LP coloured, CD
 De zware groove in Been To The Mountain maakt meteen duidelijk dat Margo Price opnieuw nieuwe

wegen gaat verkennen. De singer-songwriter uit Nashville ontpopt zich sinds Midwest Farmer's Daughter als een van de meest veelzijdige en avontuurlijke stemmen van haar generatie. Waar dat indrukwekkende debuut uit 2016 duidelijk in de hoek van de traditionele country zat, riep haar derde, het geweldige That's How Rumors Get Started, vergelijkingen op met de classic rock van Fleetwood Mac. Dat is even wennen, zeker voor wie ooit viel voor haar debuut, maar na meerdere draaibeurten wordt dit opvallend zompig klinkende vierde album steeds beter. Stevige rock wordt afgewisseld met ingetogen folk en pianoballades en telkens ontdek je weer iets nieuws. Price schreef de meeste liedjes met haar echtgenoot Jeremy Ivey en kreeg ook hulp van Heartbreaker Mike Campbell, de dames van Lucius en Sharon Van Etten, maar het is uiteraard vooral de uiterst zelfverzekerd klinkende Margo Price die de show steelt op deze uitmuntende americanaplaat. (Marco van Ravenhorst)

MARY ELIZABETH REMINGTON + BIG THIEF 👍
IN EMBUDO
 (Loose/V2)
 LP, CD

De Amerikaanse muzikante Mary Elizabeth Remington debuteerde

precies tien jaar geleden op een Amerikaans folkfestival, waar ze de aandacht trok van Adrienne Lenker, inmiddels bekend als frontvrouw van Big Thief. Samen met Big Thief-drummer James Krivchenia en Mat Davidson (Twain) werd in Embudo, New Mexico, in 2019 een album opgenomen. In Embudo verscheen in 2020, maar trok destijds nauwelijks aandacht. Nu Big Thief behoort tot de grote bands van het moment is er waarschijnlijk meer aandacht voor het album, dat daarom opnieuw wordt uitgebracht. In Embudo is een uiterst sober folkalbum, waarop Mary Elizabeth Remington zelf de hoofdrol speelt. De Amerikaanse muzikante beschikt over een bijzondere stem en zingt met veel gevoel. Het spaarzaam ingekleurde album schuurt hier en daar tegen de Appalachen

folk aan, maar heeft ook raakvlakken met de psychedelische folk uit de jaren zestig en zeventig. Het levert een mooi en intiem album op dat dit keer hopelijk wel de aandacht weet te trekken. (Erwin Zijleman)

RIVERSIDE 👍
ID.Entity
(*InsideOut/Century Media*)

Diverse Formaten
Voor elke band is het verlies van een bandlid een zware opgave. Toen Riverside in 2016

medeoprichter en gitarist Pjotr Grudzinski verloor was de grote vraag hoe de band dit te boven zou komen. Ze besloten door te gaan wat resulteerde in het loodzware en inktzwarte *Wasteland* uit 2018. De logische periode van rouw en verwerking is afgesloten en de band kijkt met optimisme naar de toekomst getuige dit nieuwe album. *Opener Friend Or Foe* zet gelijk de toon door een kleurrijke synthesesizermelodie die richting het refrein wordt ingewisseld voor een heerlijke gitaarpartij. Afwisseling blijft een belangrijke troef

in het werk van Riverside en gelukkig staat deze plaat daar weer bol van. Hoogtepunt is het dertien minuten durende *The Place Where I Belong*. Wat een variatie en dynamiek! De band heeft het zwaar gehad, maar met *ID.Entity* bewijst Riverside dat de toekomst er rooskleurig uitziet. (Emiel Schuurman)

DAVID ROWNTREE 👍
Radio Songs
(*Cooking Vinyl/V2*)

LP, CD
Blur is en blijft het moederschap, maar de vier leden hebben altijd de vrijheid gehad om iets naast de band

te doen. Na Damon Albarn (*Gorillaz, The Good, The Bad & The Queen*), Graham Coxon (*Duran Duran, The Waeve*) en Alex James (kaas maken) is het nu de beurt aan Dave Rowntree om van de gebaande paden te treden. Met *Radio Songs* debuteert de drummer als soloartiest en dat doet hij niet onverdienstelijk. Het tien nummers tellende album gaat van catchy (de single *London Bridge*) naar experimenteel (*Black Sheep*), maar verveelt nergens. Afwisselend, verfrissend, introvert

ROOSBEEF
Zomer In Zeeland
(*Buffel/Suburban*)
LP, CD

Roos Rebergen, Roosbeefs frontvrouw, had vlak voor de lockdown haar vierde plaat *Lucky* uitgebracht, maar kon door de maatregelen de nieuwe liedjes niet live laten horen. Ze besloot daarom opnieuw aan de schrijftafel te gaan zitten. Ze wilde een ander geluid opnemen: ruwer, rauwer, nog meer rechttoe-rechtaan. Geïnspireerd door P J Harvey wilde ze een organische sound. *Zomer In Nederland* is het resultaat. Gepolijst is Roosbeefs muziek nooit geweest, maar de liedjes op deze vijfde langspeler zijn nog puurder. Rebergens eigenzinnigheid, nuchterheid en volstrekt eigen logica vallen als eerste op. Wie anders zou deze conclusie trekken: 'Ezels sterven van pijn, dus ik wil zo dicht mogelijk bij je zijn'? Het lied *Mandola* gaat over het verlangen een betere versie van zichzelf te worden. In *Arme Slechterik* staat de vraag centraal waarom we ons aangetrokken kunnen voelen tot de duisternis. Veel tracks hebben een loom tempo. Als *Even* daarentegen swingt evenals *Warschau*. (Rosanne de Boer)

en melancholisch. Precies de woorden die van toepassing waren op *The Magic Whip* uit 2015, het laatste wapenfeit van Blur. En zo is *Radio Songs* precies het juiste zoethoudertje in aanloop naar de onlangs aangekondigde stadion- en festivalshows van het moederschap komende zomer. (Peter van der Wijst)

RUN THE JEWELS

RTJ Cu4Tro

2LP, CD

In 2015 maakte Run The Jewels een remix van hun tweede album *Run The Jewels 2* onder de titel *Meow The Jewels*. Overduidelijk een grap om die plaat te voorzien van kattengeluiden en dat doet vermoeden dat ook RTJ Cu4tro niet serieus genomen moet worden. Het betreft hier een remix van het onvolprezen vierde album van het hiphopcollectief, maar deze keer in een Latijns-Amerikaanse versie. Ook hier weer veel samenwerkingen met Latijns-Amerikaanse zangers en rappers zoals Broadway ster Lin-Manuel Miranda, cumbia punks Son Rompe Pera en de Mexicaanse hiphopper Pawmps. Het resultaat is wat wisselvallig, maar als geheel is het een beter geslaagd project. (Bert Dijkman)

SAMPA THE GREAT

As Above, So Below

LP coloured. CD

Duimpiano, rap/spoken word, raspende percussie, backing vocals 'South African style', spaarzaam 'woesh'-effect: zo opent Sampa The Great (Australië) haar album. Stemvervorming en gelaagde stemmen komen verderop tevoorschijn. Luisterend naar het album, valt vooral de vocale inkleuring op. Een subtiele combi van rap en Zuid-Afrikaanse zang, zoals die bij het grote publiek bekend werd door Paul Simons *Graceland*. Opvallend is de ingetogen sfeer. (Fons Delemarre)

ANDY SHAUF 👍

Norm

(Anti/PIAS)

LP coloured, CD

Ergens diep in coronatijd (eind 2021) bracht de Canadese singer-songwriter Andy Shauf het album *Wilds* uit.

Ondanks dat dit album veel te kort was, lijkt het ook nog eens volledig aan het luisterende publiek te zijn ontsnapt. Dat terwijl in 2016 het album *The Party* met de single *The Magician* Andy Shauf naar

LUISTERTRIP

SOLOMON

It's All Downhill From Here

(Cloud 9/Heartselling)

LP, CD

Iets van het doorleefde, donkere stemgeluid van Eddy Vedder klinkt je door in de zang van Koen de Witte van de Limburgse band Solomon. De groep ontstond in het Maastrichtse café De Pieter waar De Witte jarenlang een wekelijks open podium organiseerde. Solomon, eind 2018 opgericht, kreeg in 2019 al veel bekendheid in Limburg. De eerste single van ep *Endless* kwam binnen op nummer 1 van de Limburg Rocks top 10. In datzelfde jaar komt Solomon in contact met manager Roy Alberts (Blueberry Music). Een crowdfundingactie levert ruim 10.000 euro op voor een debuutalbum. Solomons muziek zit vol melancholie. De dromerige melodieën en intense gitaarsolo's hebben een tijdloos karakter. Voor deze plaat gingen ze de samenwerking aan met de Britse Christopher Elms (Ben Howard, Björk). De mastering is verzorgd door Tim Debney (Thom Yorke, Munford & Sons, Keane). (Rosanne de Boer)

indieberoemdheid katapulteerde, gevolgd door eveneens succesvolle *The Neon Skyline* uit 2020. Norm, alweer album nummer zeven van deze gevoelige muzikale verteller pur sang, verdient het om weer door veel luisteraars omarmd te worden. Twaalf prachtige liedjes met zoete melodieën en betoverende teksten. Hij zingt over het verzonnen karakter Norm dat gaandeweg steeds meer sinistere trekjes vertoont, met een stem die vaak doet denken aan Angel Olsen. Van opener *Wasted On You* tot het afsluitende *All Of My Love* neemt Shauf je mee in een warm bad van synths, gemixt door Neal Pogue (Tyler, the Creator). (Erik Damen)

SAM SMITH 👍

Gloria

(Universal)

LP coloured, CD
Met *Love Goes* uit 2020
loste soul/popzanger
Sam Smith na twee
succesvolle albums
de hooggespannen

verwachtingen niet helemaal in. Op het ene nummer leek een nieuwe Sam te zijn opgestaan, maar op het andere nummer hoorden we weer de

brave Sam met zijn commerciële break-up-songs. Met dank aan zijn fenomenale stem werd het nooit slecht, maar een beetje vlees noch vis was het wel. Gloria klinkt in ieder geval een stuk coherenter. De onvermijdelijke tranentrekkers zijn beperkt gebleven (*How To Cry* en *Six Shots*). Gekozen is vooral voor spannende samenwerkingen (Jessie Reyez, Koffee en Kim Petras) die de Brit uit zijn comfortzone halen, maar wonderwel werken. Het afsluitende duet met Ed Sheeran had achterwege kunnen blijven, maar dat neemt niet weg dat Sam Smith met Gloria een dappere plaat heeft gemaakt die ondanks een wat experimenteler karakter ongetwijfeld weer als een gek gaat verkopen. (Peter van der Wijst)

SUNNY WAR 👍

Anarchist Gospel

(New West/V2)

LP coloured, CD
Haar eerste punkband
heette *The Anus Kings*,
als teenager was ze al
een zware drinker. Binnen
de kortste keren was
ze verslaafd aan heroïne en meth... Sunny War is

SOMEONE

Owls

(Tiny Tiger/Lab)

LP

De Amsterdamse muzikante Tessa Rose Jackson houdt er niet van om dezelfde dingen te blijven doen. Als Someone maakte ze in 2020 het bonte, grotendeels elektronisch ingekleurde en wat psychedelisch aandoende *ORBIT II*, waarna ze in 2021 verraste met het soberdere, meer akoestische getinte en folky *Shapeshifter*. Op *Owls* gaat de muziek van Tessa Rose Jackson weer een andere kant op. Het derde album is weer wat voller en elektronischer ingekleurd dan het terecht in brede kring geprezen *Shapeshifter*. *Owls* is, meer dan zijn voorganger, een popalbum, maar voor dertien in een dozijn pop ben je bij Tessa Rose Jackson aan het verkeerde adres. De Amsterdamse muzikante maakte op haar vorige twee albums fantasierijke en knap in elkaar stekende muziek en dat doet ze opnieuw op *Owls*. De mooi ingekleurde songs op het album liggen bijzonder lekker in het gehoor, maar vergeet ook dit keer niet te luisteren naar alle mooie en bijzondere details die Someone in haar muziek heeft verstoppt. (Erwin Zijleman)

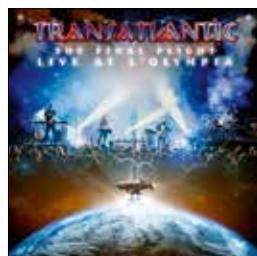
haar naam en ze heeft, zegt ze zelf, bepaald een aanleg voor 'self-destruction'. Of Anarchist Gospel haar verlossing biedt, weet ik niet, maar het is wel een boeiend en eigenzinnig album. Het etiket 'roots' klopt in eerste aanleg, maar de omschrijving 'ecstatic gospel, dusty country blues, thoughtful folk, rip-roaring rock and roll, even avant garde studio experiments' past net zo goed. Laat je door zo'n omschrijving niet afschrikken, maar beluister Anarchist Gospel met een open mind. Verdriet en eenzaamheid (de blues, dus), zijn nooit ver weg. Net zomin als de call-and-response zang. Alsof ze steun zoekt bij haar fantasievol en modern vormgegeven blues én bij de mensen met wie ze die blues zingt. In haar eigen woorden: 'I don't really make music with a traditional roots audience in mind. I like weird music, outsider music.' (Fons Delemarre)

ANNA TIVEL **Outsiders**

LP coloured, CD

Anna & The Underbelly was de naam waaronder de uit Portland, Oregon, afkomstige Anna Tivel al in 2012 debuteerde. Sindsdien verschenen vijf albums onder haar eigen naam. Toch ligt het zeker niet aan jou als je nog niet eerder van haar had gehoord, hoewel het op basis van het prachtige Outsiders tamelijk raadselachtig is waarom zij, ondanks lovende woorden van de NPR, Paste en zelfs Rolling Stone, zeker hier zo lang onder de radar heeft weten te blijven. In het hoekje indiefolk is het de laatste jaren dringen geblazen, maar Anna Tivel weet zich op Outsiders in zeer positieve zin te onderscheiden met een bijzondere stem en veelal introvert en dromerig klinkende liedjes met mooie teksten en fraaie, haast jazzy arrangementen. (Marco van Ravenhorst)

TRANSATLANTIC 🇺🇸 **The Final Flight: Live At L'Olympia** *(InsideOut/Century Media)*

4LP, 3CD+Bluray
Dit zou wel eens het afscheid kunnen zijn van dé supergroep van het

progrockgenre. Niet dat ze niet meer door één deur kunnen, integendeel, maar de intervallen tussen het maken van platen en tournees, zijn meestal – noodgedwongen – vijf tot acht jaar lang en Neal Morse, Pete Trewavas, Mike Portnoy en Roine Stolt zijn inmiddels mannen op leeftijd. Ze kunnen simpelweg niet garanderen of ze een eventueel volgend toekomstig project van

Transatlantic nog kunnen opbrengen. Welnu, als dit lijvige live-document de zwanenzang is van Transatlantic, dan is het een ronduit formidabel afscheid. Want The Final Flight, opgenomen in Frankrijk, staat in alle opzichten als een huis en is in veel gevallen een verbetering ten opzichte van de studio-uitvoeringen. Opnieuw zorgt Transatlantic, op het podium bijgestaan door Ted Leonard, voor een lange reis naar de progrockhemel. Misschien wel The Final Flight. Laten we een traantje wegpinken. (Wim Koevoet)

TRAUMAHELIKOPTER 🇺🇸 **Save Yourself** *(Excelsior)*

LP, CD
Wat de band Traumahelikopter gemeen heeft met de jaren negentig band Benjamin B is dat ze

beide Groninger roots hebben, beide als trio opereren, beide poppie muziek maken én beide deel uitmaken van het eigenzinnige Excelsior-label. Het label dat in 2013 hun titelloze debuutalbum uitbracht en hen daarmee meteen op de kaart plaatste. Nu, tien jaar later, is daar Save Yourself, de vierde langspeler, die refereert naar hun muzikale inspiratiebronnen The Jam, Elvis Costello en The Wipers. Een aanstekelijke mix van punk en pop waarin twee gitaren, drie microfoons en een stampende drumkit de dienst uitmaken. In Save Yourself gaan de musici de polarisatie en chaos van deze tijd tegen door verbinding te maken met de wereld en dus met de luisteraar! Geniet van het sprankelende Next Move, het bluesy Please Don't, of het zinderende Before It Slips Away. Een heerlijke eigentijdse gitaarplaat! (Koos Schulte)

THE TUBS 🇺🇸 **Dead Meat** *(Trouble In Mind/ Konkurrent)*

LP coloured, CD
Enige tijd na het uiteenvallen van de band Joanna Gruesome formeerden oud-leden

Owen Williams en George Nicholls The Tubs. Uiteindelijk is The Tubs bijna een reünie van deze band uit Wales geworden en verzorgt ook zangeres Lan McArdele op dit debuut enkele gastvocalen. Muzikaal tappen de nu Londenaren uit een ander vaatje. De punkrock is vervuild voor andere gitaargenres. Ze werden hoorbaar beïnvloed door de new wave en jangle pop van de jaren tachtig en

LUISTERTRIP

SYML

The Day My Father Died (Network/V2)

2LP coloured, CD

Denk je aan SYML (de artiestennaam van de veertigjarige Amerikaanse singer-songwriter Brian Fennell), dan denk je aan eenvoud. SYML betekent simpel in het Welsh. Fennell zag het levenslicht in Wales, maar werd geadopteerd en groeide op in Seattle. Zijn adoptievader overleed in 2021. Sindsdien kijkt Fennell met ietwat andere ogen naar de wereld. Zijn nieuwe album *The Day My Father Died* is daarentegen gaan zwaarmoedige plaat. Eerder een hoopgevend album, vol prachtige tracks die bol staan van zijn kenmerkende engelenzang, minimalistische synths, een viool, gitaar, piano, simpele drums en meerstemmigheid die nummers het juiste, stuwende effect geven. Opener *Howling* is daar een mooi voorbeeld van, net als *Lost Myself* (met Guy Garvey van Elbow). Afsluiter *Corduroy* is Bon Iver-achtig goed, terwijl pure indiesongs als *Laughing At The Storm* en *Baby Don't Lie* de plaat completeren. Begin maart nog geen plannen? Er zijn nog kaarten voor zijn show in Paradiso! (Jelle Teitsma)

de betere gitaarrock van de jaren negentig. Aangevuld met een onuitputtelijke dosis aanstekelijke energie, hoewel Dead Meat amper een half uurtje lang is. Het stimuleert het grijsdraaien eigenlijk alleen maar meer. Williams' dragende stem doet duidelijk denken aan die van Hüsker Dü/Sugar-frontman Bob Mould, terwijl ook dat statige van Richard Thompson soms weerklinkt. Met een onmiskenbare frisheid en oorwurmen als titelsong *Dead Meat* en *Sniveller* zal het album dit jaar vast hoge ogen gaan gooien. (Corné Ooijman)

URIAH HEEP

Chaos And Colour

LP, CD deluxe, CD

Uriah Heep is als een kat met zeven levens. De laatste albums zijn weer onvervalst goed en *Chaos And Colour* is hierop geen uitzondering. De vooruitgeschoven opener *Save Me Tonight* zet gelijk de toon voor deze plaat: Hammond-orgel, flink gitaarwerk, koren en gewoon een goed nummer, ingrediënten die ook de rest van de plaat kenmerken. Uriah Heep is na vijftig jaar nog niet uitgespeeld! (Hermen Dijkstra)

VAULT

The Perfect Truth (Concerto)

LP coloured, CD

Van surreële droom naar episch en in your face: debuutalbum *The Perfect Truth* van Nederlandse progrockband Vault neemt je mee in hun visioenen van een betere wereld. In de stijl van groten als Pink Floyd en Steven Wilson houden verhalende composities en onverwachtse wendingen het oor geboeid en blijf je benieuwd naar wat je te wachten staat. (Red)

VERAS

Het Niets (Lab)

LP

Véras Fawaz is muzikant, zanger, songschrijver, presentator en filmmaker. *Het Niets* is een multidimensionaal muziekproject waarin de verschillende talenten van Véras voor het eerst volledig samenkomen. Met een vastomlijnd plan, de grootste muzikale talenten van Nederland en een set aan strikte regels voor het maakproces vertrok Véras vorig jaar naar Vlieland. Dit heeft geresulteerd in een

conceptalbum met dertien nummers waarin je op filmische wijze meegenomen wordt in het verhaal van Het Niets. Op het album staan bijdragen van Stefano Keizers, Gotu Jim, Ray Fuego en Jeanne Rouwendaal (WIES). (Red)

VV
Neon Noir

2LP coloured, CD

Love Metal is terug, en hoe! Ville Valo (of in 't kort VV), zanger van de Finse band HIM komt bijna zes jaar na het opbreken van de band met zijn solo debuutalbum vol liefelijke metal (lees rock), die ook best op een HIM-album hadden kunnen staan. Voor de liefhebbers dus thuiskomen met dit fijne Neon Noir! Voor wie weer verlangt naar prachtige melodische zanglijnen en melancholische teksten. (Remco Moonen-Emmerink)

Londen tussen voormalig Blur-gitarist Graham Coxon en singer-songwriter en oud-Pipette Rose Elinor Dougall. Playlists werden uitgewisseld en niet veel later zaten ze samen in de studio. Vorig jaar verschenen twee singles, nu is er een volwaardig album van dit bijzondere duo dat elkaar vond in een gedeelde liefde voor de Britse folkrock uit de jaren zestig en zeventig. Die invloed is zeker terug te horen op deze plaat, maar er klinkt zeker zoveel kraut- en artrock door in de tien nummers die samen dik vijftig minuten in beslag nemen zonder ook maar een moment te vervelen. Een belangrijke rol is weggelegd voor een van Coxons eerste liefde de saxofoon, die in veel nummers de boventoon voert, maar uiteraard bleef ook zijn gitaar niet werkloos in de koffer. Zowel dreigend als lieflijk is The Waeve een buitengewoon indrukwekkend debuut dat absoluut smaakt naar meer. (Maro van Ravenhorst)

WAEVE 👍

Waeve

(Transgressive/PIAS)

2LP, CD

Nieuwe naam, oude bekenden. The Waeve komt voort uit een toevallige ontmoeting backstage, in 2020, in

YO LA TENGO 👍

This Stupid World

(Matador/Beggars)

2LP coloured, CD

De zon komt elke dag op en Yo La Tengo brengt albums uit. Het New Jersey-trio, opgericht in 1984 (!), noteert zijn

WILCO
Cruel Country

(DBPM/Ada)

2CD

Het zijn vreemde tijden. Neem Wilco's Cruel Country. Komt die niet uit 2022? Stond die plaat niet hoog in de jaarrijstjes van toonaangevende tijdschriften als Uncut, Variety en Mojo? Klopt. Voor de gebruikers van de streamingdiensten is dit twaalfde studioalbum oud nieuws, die luisteren al sinds juni vorig jaar naar Cruel Country. Daarnaast waren er enkele gelukkigen die vorig jaar een limited pre-release edition op cd wisten te bemachtigen, maar het gros van de liefhebbers van fysieke geluidsdragers heeft tot nu moeten wachten op een grootschalige release van dit album dat nu dan eindelijk over twee schijven is verschenen, zodat alle

21 nummers erop passen. Dat is goed nieuws, want zoals veel recensenten vorig jaar al schreven: Cruel Country is een prachtige plaat. Het meest rootsy album van de band sinds Being There uit 1996, zo werd de plaat aangekondigd en dat is het ook, maar een terugkeer naar het geluid uit die dagen is Cruel Country geenszins, al was het maar omdat Jeff Tweedy zich inmiddels al jaren weet omringd door muzikanten die hele andere kwaliteiten bezitten dan zijn bandleiden uit de begintijd. Qua sound doet deze pure liedjesplaat misschien nog wel het meest denken aan Sky Blue Sky. We kunnen er nog veel meer over schrijven, over de boeiende teksten bijvoorbeeld, maar de vele liefhebbers weten al genoeg. (Marco van Ravenhorst)

zeventiende plaat. Wat opvalt aan die imposante reeks is dat het geen zwakke punten kent. Daarop vormt This Stupid World geen uitzondering. Wat ook opvalt, is dat deze veteraan in de noise- en shoegazescene nog nooit zo 'live' klonk. Niet raar, want de tijden zijn ook voor Yo La Tengo veranderd. Zocht de band in het verleden graag de samenwerking met externe producers en mixers, op dit album vond de gehele productie onder eigen beheer plaats. Daarbovenop kozen Georgia Hubley, Ira Kaplan en James McNew ervoor om bijna elk nummer tegelijkertijd in de opnamestudio te spelen, met als onvermijdelijke resultaat dat right-now-gevoel. Maar, zo waarschuwt het trio, blijf 'in deze stomme wereld het stof uit je ogen vegen.' (Cees Visser)

JAMES YORKSTON & NINA PERSSON & THE SECOND HAND ORCHESTRA 👍

The Great White Sea Eagle

(Domino/V2)

LP coloured, CD

Op zijn vorige album

The Wide Wide River van twee jaar terug werkte hij samen met het Zweedse The Second Hand Orchestra. Ook de liedjes voor dit nieuwe album werden voortijdig met bandleider Karl-Jonas Winqvist gedeeld, om zo samen verdere en andere stappen te zetten in het proces. Het schrijven van de liedjes voor dit album deed James Yorkston al op de piano in plaats van gitaar, uitkijkend over de zee in zijn studio in Cellardyke Schotland. Behalve dat de andere leden ditmaal pas de songs tijdens het moment van opnemen in Stockholm te horen kregen, besloten ze bovendien Nina Persson (The Cardigans) uit te nodigen om mee te zingen. De warme vertelstem van Yorkston en de vederlichte stem van Persson zijn samen een gouden vondst. Het album werd aangenaam intiem, met even warme en dragende arrangementen uitgevoerd door The Second Hand Orchestra, prachtig hoorbaar op liedjes als The Heavy Lyric Police en Hold Out For Love. (Corné Ooijman)

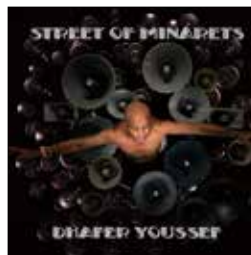
YOUNG FATHERS 👍

Heavy Heavy
(Ninja Tune/PIAS)

LP coloured, CD

Met zo'n bandnaam stap je iets te snel in religieuze bewoordingen maar kan het nu toch niet laten om te schrijven

dat ik Gezegend ben met deze 'Job' als recensent, want dit is een Openbaring, dit sterke album van deze voor mij onbekende band. Ze hebben zich vier jaar gedeisd gehouden, enerzijds om zich te bezinnen op hun muzikale koers, anderzijds voor 'het ondergaan van de heftig veranderende tijden'. De titel verwijst dan ook hiernaar alsmede naar de stemming, maar ook naar de zacht granieten baslijnen (én drum) die je hoort op dit album. Is het album dan 'heftig'? Nee, helemaal niet. Uitermate gevarieerd (en zodoende ook wel logisch dat Ninja Tune met hen in zee gaat). Maar ook heel basic, eenvoudig in hun spectrum aan geluiden die zij tevoorschijn toveren. Heel fraai ook hoe zij muzikale invloeden verwerken in hun tunes: Ticky vs Sleaford Mods vs Massive Attack vs Meat Beat Manifesto vs Real World (studio's en label). De gelaagdheid én transparantie creëert een tomeloos mooie luisterervaring en energie en zet aan tot voetjes van de vloer. Voor mij is de eerste sterke van het jaar 'binnen'.... (Paul Maas)

DHAFER YOUSSEF 👍

Street Of Minarets
(Back Beat/Bertus)

2LP, CD

Sinds Dhafer Youssef zo'n vijftien jaar geleden op het internationale jazztoneel verscheen bracht hij bijna tien

albums uit. Zijn nieuwste, Street Of Minarets, kostte vijf jaar om te voltooiën – niet eerder trok de begenadigd zanger en bespeler van de oud (Arabisch luit) daar zoveel tijd voor uit. Het moet dan ook een enorm plezier zijn geweest om deze muziek te maken; iedereen die hij belde met het verzoek om mee te werken, stemde in. Met Marcus Miller (bas) en Ambrose Akinmusire (trompet) is dat al een line-up van formaat, maar de absolute ster is uiteraard niemand minder dan Herbie Hancock op toetsen. Hij doet als sidekick mee op vijf van de twaalf composities en zijn immer gefocuste spel vormt zowel tijdens de rustiger passages (het mooie duet Bal d'Âme) als uitbundiger werk (de jazzrock van Funky Sharq) een mooi tegenwicht op de meanderende sound van Youssef. Diens smeltkroes van Indiase, Arabische en westerse invloeden blijft uniek in zijn soort. (Max Majorana)

Foto: Andreas Terlaak

Naast zijn werk als hoofdredacteur van Soundz Magazine, dj bij Radio Veronica en drummer in de Queen-tributeband Crazy Little Things is Jean-Paul Heck ook actief als schrijver. We spreken Jean-Paul over zijn muziekboek Crazy Rock-'N-Roll Stories, dat recentelijk is verschenen.

De Achter

bij Jean-Paul Heck

(o.a. de hoofdredacteur van Soundz en schrijver van Crazy Rock-'N-Roll Stories)

Door: Godfried Nevels

Wat was voor jou de aanleiding om Rock-'N-Roll Stories te schrijven?

'Verhalen over de Beatles of de Stones lees je vaak naar aanleiding van een rerelease, maar ik wilde graag het onderwerp aansnijden van de onderlinge verhoudingen binnen die bands. Ik had daarbij één uitgangspunt: ik moest minimaal twee leden van de band face to face gesproken hebben. Niet dat het boek daardoor beter of slechter wordt, maar dat was voor mij een soort van rechtvaardiging. Bij de Beatles richtte ik me met name op de relatie tussen Paul en John na het uiteenvallen van de band. Dat heb ik ook bij de Stones gedaan. Bij Queen heb ik me gericht op het leven van Freddie Mercury. En bij de Eagles op Henley en Frey, ook omdat ik beiden vaak gesproken heb. Bij de Bee Gees wilde ik het adagium omverwerpen dat het zulke brave jongens waren. Vooral bij Maurice en Robin Gibb was het een behoorlijk gedoe om die mannen nuchter te spreken. Dat is de andere kant van de Bee Gees.'

Was het lastig om de keuze te maken welke verhalen je wel of niet in het boek wilde plaatsen?

'Ja dat was het zeker. Ik heb voor het boek wel voor de usual suspects gekozen, voor de grote namen. Maar van mijn eigen rock 'n' roll-verhalen zijn er zoveel. Daar zou ik nog een heel boek van kunnen uitgeven. Wellicht doe ik dat ooit nog eens. Maar voorlopig nog niet, want ik moet ook nog de biografie van Jan Akkerman afronden.'

Zijn er bands of artiesten die je nog niet hebt gesproken maar die je graag zou willen interviewen?

'Ik heb Springsteen ooit geïnterviewd, maar vrij kort. Dat geldt ook voor Bob Dylan, die ik ooit een kwartier in Vancouver heb gesproken. Maar dat kun je niet echt interviews noemen. Ik vind het pas een in-

terview als je drie kwartier met iemand hebt. Maar ik heb nooit een wensenlijstje gehad. Ik ben niet in dit vak begonnen om alle grote wereldsterren te gaan interviewen. Dat moet ook nooit de drijfveer zijn om een interview te doen. Ik ben gewoon nieuwsgierig naar mensen. Ik ben zelf muzikant en ben bijna manisch geïnteresseerd in muziek, en vooral in de mensen daarachter. Dat heeft mij altijd gedreven.

En dat is nog steeds het geval. Ik wil altijd een human interest verhaal maken en dit toegenakelijk opschrijven.'

Je bent een groot Queen-fan én drummer bij de Queen-tributeband Crazy Little Things. Wat spreekt jou zo aan in de muziek van Queen?

'Iedereen wordt meestal op twaalf- of dertienjarige leeftijd door een paar bands of artiesten gegrepen. Voor de een is dat Rush of ABBA, voor de ander Yes of Genesis. Bij mij was dat Queen. Ik weet niet waarom. Het had iets magisch. A Night At The Opera en News Of The World waren magische platen. Alleen al om te zien. En dan heb ik het nog niet eens over de muziek. Queen maakte destijds niet-commerciële muziek. Het was rare, bombastische en ongrijpbare muziek, met een stem die je nooit hoorde, een gitaargeluid wat helemaal niet op een gitaar leek en een drummer die speelde als John Bonham. Nu ben je het gewend, maar op dat moment denk je: Wat is dit? Wat hoor ik toch?'

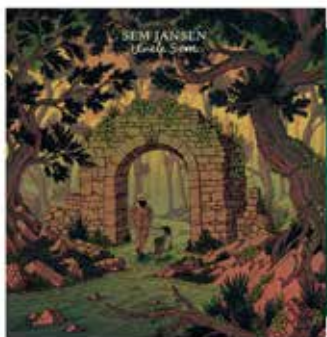
Je merkte op dat je nog meer verhalen te vertellen hebt. Kunnen we een tweede deel verwachten?

'Ik was afgelopen zaterdag toevallig bij de uitgever en die kwam zelf met Crazy Rock-'N-Roll Stories Volume 2. Dus wie weet over een paar jaar? Ik ben daar wel voor te porren.'

Ik ben zelf muzikant en ben bijna manisch geïnteresseerd in muziek, en vooral in de mensen daarachter.

On Top of Blues tipt voor ons de beste albums in het blues- en rootsgenre. Viermaal per jaar brengen ze Dé Blueskrant uit die gratis verstrekt wordt bij podia, muziekwinkels en platenwinkels.

Sem Jansen – Uncle Sem

Uncle Sem bevat twaalf songs die samen een puur en oprecht verhaal over verdriet, pijn, angst, hoop, bevestiging en ouder worden vertellen, waarbij zes nummers zijn ingezongen door Britt en zes nummers door Sem. Bij een aantal nummers zingt Sem een duet met Britt. Voordat Sem zijn transitie start, is al duidelijk dat dit veel impact zou gaan hebben op zijn zangstem. Doodeng vindt hij dat maar hij weet ook dat de band (Leif De Leeuw Band) achter hem staat en er vertrouwen in heeft. Los van deze angst zien zij ook een kans, want een album waarop duetten met jezelf in twee verschillende vormen te horen zijn, was volgens hen tot op heden nooit eerder gedaan. In 2018 gaat de band met [dan nog] Britt de studio in en neemt een half album op. 'Het was een mooi maar ook heftig proces. Ik kan me nu bijna niet meer voorstellen hoe ik me toen voelde.

zo waren er de emoties – omdat de nummers gingen over mijn diepste gevoelens; de euforie – want na de laatste opname zou mijn testosteronbehandeling eindelijk van start gaan; de angst – want de buitenwereld zou ik het ook pas dan vertellen en de vermoeidheid – want wat waren de jaren voor mijn transitie pittig. En wat was het een enorm contrast toen we in 2022 terugkwamen in de studio. Onze band had zich met Willem op toetsen en Joram op drums en percussie uitgebreid van vier naar zes leden, mijn stem was een octaaf lager en de songs waren volwassener en beschouwender. En dan, na vijf jaar, is het album Uncle Sem er ineens. Best wel een big deal want ook al kan ik de rest van mijn leven nog albums maken, er gaat er nooit meer een zijn die zo persoonlijk en uniek is als deze.'

Ledfoot – Coffin Nails

De duistere Ledfoot (Tim Scott McConnell) heeft zijn meest recente album Coffin Nails op 27 januari 2023 uitgebracht. Het is inmiddels zijn zesde album en werd ook dit keer weer in Ronni Le Tekro's Studio Nyhagen opgenomen. Het album bevat tien nieuwe songs en zijn 'in the spirit of the old blues tradition, all full-on analogue direct to tape recordings'. De Blueskrant raakte al in de ban van deze gothic bluesmeester bij de klanken van zijn eerste album en Coffin' Nails geeft dezelfde angstaanjagende en hypnotiserende rillingen.

Laura Cox – Head Above Water

Haar fans van het eerste uur vergaarde deze jonge Franse dame via haar eigen You-Tube kanaal. Stevige rock, bluesrock en gitaargeoriënteerde songs zoals haar vroegere helden zoals Joe Bonamassa en Slash. Op dit derde album neemt Laura de leiding na tot rust te zijn gekomen aan de Portugese kust en tapt uit een ander vaatje. Meer balans, meer gevoel, meer verhalend, meer Laura Cox. Southern Hard Blues noemt ze het zelf.

De krenten uit de pop

Door: Erwin Zijleman

De muziekblog de Krenten Uit De Pop bestaat sinds 2009. Iedere week wordt uit het aanbod van nieuwe releases een aantal albums geselecteerd die 'krenten uit de pop' mogen worden genoemd. Deze worden op de blog gerecenseerd. De blog beperkt zich niet tot een genre, maar bespreekt alles van roots tot pop en van jazz tot rock.

Guided By Voices – La La Land

Guided By Voices werd veertig jaar geleden opgericht, maar het heilige vuur brandt nog steeds. De afgelopen jaren brengt de band uit Dayton, Ohio, aan de lopende band albums uit en ze zijn allemaal even goed. Ook La La Land vermaakt direct vanaf de eerste noten en houdt het hoge niveau een heel album vast. Het geluid van de huidige bezetting van de band is inmiddels bekend en beproefd, maar dat is nog geen garantie op goede songs. Die goede songs schudt de band echter ook op La La Land weer uit de mouw.

Siv Jakobsen – Gardening

The Nordic Mellow en A Temporary Soothing van Siv Jakobsen waren albums die bij eerste beluistering een onuitwisbare indruk maakten, maar die na een lange winter toch wat ondergesneeuwd bleken. Het deze week verschenen Gardening zou wel eens langer mee kunnen gaan. Gardening is, net als zijn twee voorgangers, prachtig ingekleurd met onder andere strijkers en blazers, maar klinkt toch net wat aardser, waardoor de songs van de Noorse muzikante nog wat meer impact hebben.

Naaz – Never Have I Ever

Een paar jaar geleden leek de Rotterdamse muzikante Naaz klaar voor een nationale en misschien zelfs wel internationale doorbraak. Na twee ep's die bol stonden van de belofte werd het echter stil rond Naaz. Deze week keert ze terug met haar debuutalbum Never Have I Ever, dat de torenhoge belofte alsnog waarmaakt, want op haar debuutalbum zet Naaz een reuzenstap. Never Have I Ever is een geweldig indiepopalbum met vooral ingetogen songs. Het zijn songs die direct aanspreken, maar het zijn ook songs vol avontuur die nog een flinke tijd door groeien.

Rozi Plain – Prize

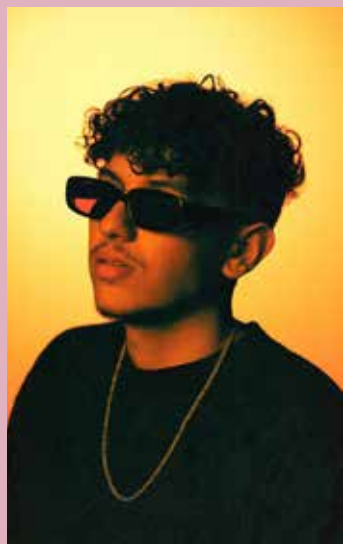
What A Boost van Rozi Plain kwam als een donderslag bij heldere hemel en opvolger Prize lijkt bij eerste beluistering een net wat minder bijzonder, maar de songs van de Britse muzikante blijken bij aandachtige beluistering vol moois te zitten. De songs zijn avontuurlijk, de instrumentatie is fantasierijk en de zang van Rozi Plain is aangenaam, maar ook bijzonder. Prize moet even de tijd krijgen om te groeien, maar als dit eenmaal is gebeurd, wordt het album steeds mooier en indrukwekkender.

dekrentenuitdepop.blogspot.com

The Covids

Na jaren van stilte is er eindelijk weer een golf van nieuwe punkgeluiden uit de hoofdstad te horen. Naast bands als Ploegendienst en Hang Youth staan ook The Covids op de Mokumse barrière met hun aanstekelijke mix van punk, powerpop en alternatieve rock. Uit pure verveling tijdens de eerste lockdown zijn de vier Amsterdamse vrienden een band begonnen en binnen een jaar brachten ze hun eerste single uit. Onder leiding van energieke frontman Mehdi Tallal zet de band op hun debuutalbum elf beukende, dynamische tracks neer, geïnspireerd door bands zoals The Buzzcocks, The Damned en The Wipers.

Katnuf

Katnuf, wiens echte naam Anas Kasmi is, is een Nederlandse rapper/zanger met roots in Marokko. Anas werd geboren in Rotterdam en groeide op als oudste zoon van Marokkaanse ouders. Toen hij zes jaar oud was verhuisde hij van Rotterdam naar België. Sinds de coronapandemie is Anas bezig met het maken van TikTok filmpjes, op aanraden van zijn broertje. In het begin was het vooral gericht op grappige filmpjes, maar later zette hij het platform in om zijn muziek te promoten. En niet zonder succes, want zijn track Van Mij Zijn ging viral voordat deze uit was.

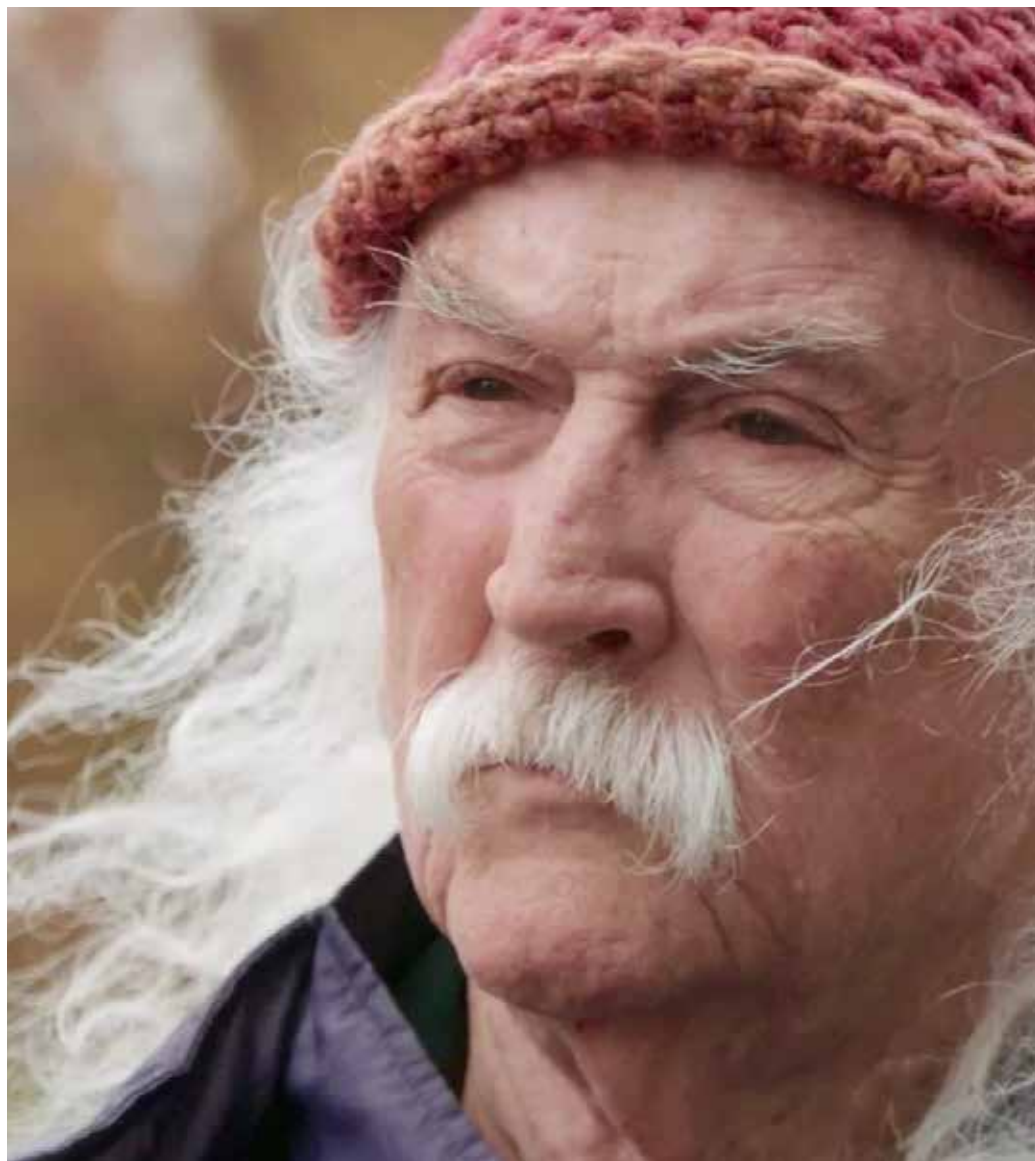
Nusantara Beat

De zeskoppige band Nusantara Beat is opgericht in Amsterdam door een groep muzikanten die zich verbonden voelt met hun Indonesische roots en cultuur. De bandleden hebben ervaring in verschillende andere bands, zoals Jungle By Night, Pom, EUT, The Mysterons, Maple en Surf Aid Kit. Nusantara Beat creëert tropische en mystieke klanken, geïnspireerd door traditionele Indonesische songs uit de twintigste eeuw.

Neomi

Néomí is een Surinaams/Nederlandse folkpop singer-songwriter. Neomí Speelman schrijft authentieke en oprechte verhalen, ondersteund door dromerige soundscapes waarop haar betoverende stem te horen is. Néomí's debuutsingle If I Wasn't Made For Love is geïnspireerd door de hedendaagse songwriting van Ben Howard, Bon Iver, The Staves en de originaliteit van Phoebe Bridgers & Sharon van Etten. In 2020 zou zij haar eerste singles opnemen met de Britse producer Edd Hartwell (Tom Walker, Birdy, Tom Odell) en het voorprogramma verzorgen Don McLean. Ze werd uitgenodigd om in het Verenigd Koninkrijk haar eerste shows in het buitenland te spelen maar helaas gooide de pandemie roet in het eten. Ze gebruikte de twaalf maanden erna om zich te ontwikkelen als songwriter en haar catalogus aan songs uit te breiden.

In Memoriam **David Crosby** (1941 - 2023)

Op 18 januari overleed David Crosby, een van de Founding Folkrock Fathers. Met een stem krachtig genoeg om van de Great Plains tot in de Rocky Mountains te reiken, bezong hij grandioze vrijheden, innerlijke demonen, en maatschappelijke misstanden. Hij was de stem van een generatie. Van zijn tijd bij de Les Baxter's Balladeers tot ver na de glorie-dagen met Stills, Nash & Young verschaftte hij zowel muzikale als menselijk complexiteit aan een toch vaak liefelijk genre – van jazzy harmonieën en meerstemmige vocalen tot drugsgebruik en periodes achter de tralies. Zo leefde Crosby meer levens dan de normale mens. Net toen hij besloot er nog een extra leven aan toe te voegen, in de vorm van een nieuw album en tour, gaf zijn lichaam het op. Een legendarisch mens en een geweldig muzikant. (Stef Mul)

Eric Vloeimans & band 18 december in Theater de Kik te Elst Gld.

Eric Vloeimans had zich voor zijn voorstelling omringd met zéér bijzondere muzikanten. Dirk-Peter Kölsch: slagwerk, Jörg Brinkmann: cello en Mark Tuinstra: gitaar. De muziek was een keuze uit zijn soundtrack van de documentaire Wild Port Of Europe. Zestien stukken verdeeld in drie blokken. beeldend. Van heel teer tot fel van leer trekkend. Dit alles begeleid met videobeelden uit de documentaire. Een zéér indrukwekkende vorm van beeld/geluid fusie. Met veel speelovergave werd het publiek ruim anderhalf uur getrakteerd op geweldige muziek, gecombineerd met indrukwekkende beelden. Als slotakkoord werd er nog een ballade gespeeld, een zéér enthousiast publiek achterlatend. (Stan Coldewijn)

Vergeeten Meesterwerken

In de serie vergeeten meesterwerken duiken we in de diepste krochten van de popmuziek. Totaal vergeeten prachtplaatjes uit onverwachte hoek, opgedoken uit de donkerste hoeken van de kringloopwinkel.

Tina Turner – Good Hearted Woman (1979)

Anno nu zal geen platenlabel zich The Wagner Group noemen, maar eind jaren zeventig was Ike Turner naarstig op zoek naar mensen om zijn cocaïneverslaving te betalen, dus toen die zich melden voor een stapeltje outtakes van Tina, mochten ze binnenkomen. Het ging om een aantal opnames die overgebleven waren van Tina's uitstekende solodebuut Tina Turns The Country On, waarop ze met weinig commercieel succes prima covers van Dylan, Kris Kristofferson en Dolly Parton voor haar rekening nam. Volkomen onverwacht bleken de outtakes nog mooier. Met als opener Lay It Down, van The Everly Brothers en ook gecoverd door Koot & Bie (Zoek Jezelf), gaat het album echt van hoogtepunt naar hoogtepunt. Fenomenale covers van Dallas Frazier, Tammy Wynette (Stand By Your Man) en vooral Waylon Jennings, wiens Freedom To Stay hoorbaar alles vergt van Tina. Geen enkel commercieel succes en rechtstreeks naar de sales bakken met deze lp. Tina ging jarenlang voor de titel Queen Of Soul, werd jaren later nog de Queen Of Rock, maar had tussendoor gewoon de Queen Of Country kunnen worden. In de herwaardering, AUB!

BETTIE SERVEERT – PALOMINE

LP coloured + 7 inch

Release 23 juni

Toen Bettie Serveert in de zomer van '91 met de band begon, hadden ze nooit ambities, dachten ze nooit aan een 'carrière' in de muziek, behalve misschien een paar optredens. Maar toen reageerde Matador Records op hun eerste demo en bood een platencontract aan, wat de bal aan het rollen bracht en hun leven voorgoed veranderde. Dertig jaar later komt er een fraaie, gelimiteerde editie op gekleurd vinyl met een single.

THE VICES - UNKNOWN AFFAIRS

LP coloured

Release 17 maart

Op Unknown Affairs sluiten The Vices hun ogen en zien ze geen kaders of lijntjes meer. Dit leidt tot een album waarop wilde rock-tracks, kleine ballads, psychedelische gitaarsolo's en gypsy-achtige jams naadloos in elkaar overlopen. Bovendien durft zanger Floris van Luijtelaar op het tweede album voor het eerst onder ogen te komen wat thema's als onrust, verslaving, vriendschap, eenzaamheid en liefde nou echt met hem doen.

VREEMDE KOSTGANGERS – MIST

LP coloured

Release 17 maart

Met het album Mist maakt Vreemde Kostgangers de trilogie vol. 'Het is een waardig slotakkoord voor een illuster trio,' zegt Boudewijn de Groot. Met Henny Vriente en George Kooymans vormde hij het drietal dat in hechte samenwerking een blijvend oeuvre schiep. Dat blijkt ook nu weer. De songs zijn samen gemaakt, maar dragen herkenbare handtekeningen. Het album is een passend vaarwel, met een mooie hoestekst: 'In liefdevolle herinnering aan Henny. Het was zijn uitdrukkelijke wens dat dit album er zou komen.'

U2 – SONGS OF SURRENDER

4LP, Diverse formaten

Release 17 maart

Songs Of Surrender is een verzameling van veertig baanbrekende U2-nummers uit de hele catalogus van de band. De plaat is samengesteld en geproduceerd door The Edge. De band verbouwt enkele van de meest bekende nummers compleet, inclusief de arrangementen en – in sommige gevallen – nieuwe teksten.

THE NATIONAL – THE FIRST TWO PAGES OF FRANKENSTEIN

Release 28 april

Na twee albums en een aantal drukke jaren van toeren, was First Two Pages Of Frankenstein aanvankelijk vastgelopen terwijl leadzanger Matt Berninger navigeerde door 'een zeer donkere plek waar ik helemaal geen teksten of melodieën kon bedenken.' Hij kwam uit het dal en het elf nummers tellende album werd geproduceerd door de band in de Long Pond Studios in New York en bevat samenwerkingen met Taylor Swift, Phoebe Bridgers en Sufjan Stevens.

BOYGENIUS – THE RECORD

Release 31 maart

Debuutalbum van deze indierocksoupergroep bestaande uit de dames Phoebe Bridgers, Julien Baker en Lucy Dacus. De groep werd geformeerd in 2108 en in dat jaar verscheen ook hun eerste ep. De afgelopen jaar hebben de dames regelmatig samen het podium gedeeld en gastoptredens bij elkaar vervuld. In de zomer van 2023 zullen de dames weer regelmatig samen live te zien zijn.

DE LA SOUL – 3 FEET HIGH AND RISING

2LP coloured – 2 versies

Release 3 maart

In 1989 verscheen 3 Feet High And Rising – vernoemd naar een nummer van Johnny Cash – waarop De La Soul succesvol samenwerkte met producer Prince Paul. Gangsta rap was op dat moment groot en de positieve stijl van De La Soul stond daar volledig haaks op. Het werd een groot succes en singles als Me Myself & I werden grote hits.

LANA DEL REY – DID YOU KNOW THAT THERE'S A TUNNEL UNDER OCEAN BLVD

2LP coloured

Release 10 maart

Voor het negende studioalbum van Lana Del Rey kreeg ze hulp van o.m. Father John Misty, Tommy Genesis en Jon Batiste. Na Chemtrails Over The Country Club en Blue Banisters is Del Rey zeer productief. De Indie Only versie heeft alternatief artwork en lichtgroen vinyl.

NATALIE MERCHANT – KEEP YOUR COURAGE
LP coloured
Release 14 april

VELVET UNDERGROUND – LOADED
LP coloured

VAN MORRISON – MOVING ON SKIFFLE
2LP coloured
Release 10 maart

SYML – THE DAY MY FATHER DIED
LP coloured

ANDY SHAUF – NORM
LP coloured

DAUGHTER – STEREO MIND GAME
LP coloured
Release 7 april

GABRIELS – ANGELS & QUEENS
LP coloured
Release 28 april

GORILLAZ – CRACKER ISLAND
LP coloured
Release 24 februari

KELELA – RAVEN
LP coloured

SUNNY WAR – ANARCHIST GOSPEL
LP coloured

'The Art of Hipgnosis' in Groninger Museum

(tekst en fotografie: Dennis Dekker, www.mediamagneet.nl)

De officiële opening van *The Art of Hipgnosis*, nog tot en met 14 mei 2023 te zien in het Groninger Museum.

Onbetwiste liefhebber met Gimme Shelter Crew-vest maakt foto van zijn door Powell gefotografeerde helden.

De welbekende *Wish You Were Here*-cover.

De jongeman die met zijn vingers een krassende beweging langs zijn gezicht maakt, terwijl hij indringend in de camera kijkt. De naakte (kinder) lijven die een enorme rotspartij in Ierland beklimmen. Twee mannen in pak die elkaar de hand schudden, waarvan de rechter in brand staat. De vliegtuigdeur die op een kiertje staat en waaruit een felle, bijna hemelse, parelwitte lichtbundel ontsnapt. Het zijn stuk voor stuk beelden uit de popgeschiedenis waarbij menig een meteen weet om welk album van welke band het gaat. Al deze albumhoezen zijn gemaakt door het befaamde Engelse ontwerpstudio genaamd Hipgnosis. Het Groninger Museum wijdt er tot en met 14 mei een veelzijdige expositie aan.

In acht zalen van het museum wordt 'The Art of Hipgnosis' getoond. De expositie laat zien dat albumhoezen sindsdien een duidelijke meerwaarde van de muziek zijn. "Met recht kunst dus. Want zo beschouwden wij albumcovers van artiesten", vertelt Aubrey 'Po' Powell. Hij is, samen met de in 2013 overleden Storm Thorgerson, de oprichter van Hipgnosis. "De taken tussen ons waren perfect verdeeld. Storm was van het uitdenken van onze concepten en ideeën. Ik was de uitvoerende fotograaf. We waren soms wel weken met een klus bezig. Iets dat tegenwoordig misschien wel in een paar uurtjes met hulp van Photoshop te maken is." Powell vervolgt over de compleet vrije benadering van hun opdrachten. "We keken niet naar titels of naar teksten. We hadden enkel onze eigen unieke ideeën die we aan de bands presenteerden en uitvoerden. Geld speelde daarbij geen rol. Als wij vonden dat we naar Egypte of het Caribisch gebied moesten, dan deden we dat. Artiesten vonden dat prima."

'Vrienden voor het leven'

Daar waar ontwerpstudio's door veel muzikanten soms als 'vijfde wiel aan de wagen' gezien werd, bouwt Hipgnosis juist een innige band op met veel artiesten, aldus Powell: "Heel vaak werden ze vrienden voor het leven. David Gilmour van Pink Floyd sprak ik eergisteren nog." De expositie in het Groninger Museum laat zien hoe groot de invloed van Hipgnosis geweest is op die grote groep, vaak internationaal befaamde, artiesten zoals Genesis, Led Zeppelin (het zwarte object van het album Presence is één van belangrijkste attributen van de expo, red.), Paul McCartney, 10CC en natuurlijk Pink Floyd. Over die laatste band gesproken. Het kroonjuweel van deze expositie is ongetwijfeld het prisma dat de hoes van The Dark Side of the Moon (1973) verfraait. Daar is in het Groninger Museum zelfs een heel vertrek aan gewijd.

Peter Gabriel i/o

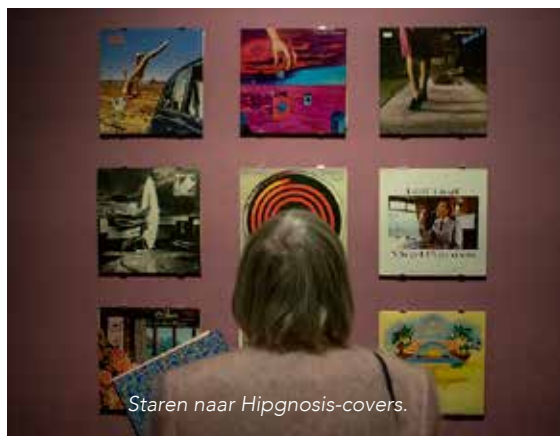
Vaak was de ontwerpstudio eenmalig bij een artiest betrokken, soms liep Hipgnosis voor langere periode met een band of artiest mee. Zoals bijvoorbeeld bij de eerste albums van Peter Gabriel. Het roept de vraag op of Powell en consorten een opdracht hebben gehad voor het maken van zijn binnenkort te verschijnen nieuwe album i/o. Powell schudt lachend zijn hoofd. "Nee, we zijn niet betrokken bij dat artwork. Peter Gabriel en Hipgnosis zijn jaren geleden allebei hun eigen weg gegaan."

'Outtakes'

Ook zeer interessant is de ruimte die treffend 'Outtakes' gedoopt is. Hierin zijn vele ontwerpen te zien die uiteindelijk niet doorgingen. Bijvoorbeeld de fraaie (maar door de band zelf afgekeurde) zwart-witfoto die Aubrey Powell maakte voor de hoes van het Police-album Zenyatta Mondatta. Of het Hipgnosis-ontwerp voor het Stonesalbum Goats Head Soup en de vele ideeën voor een (nooit gemaakte) documentairereeks over The Beatles in 1977. De quotes van Powell geven heel veel aanvullende anekdotes en extra informatie. En dat is misschien wel de grootste meerwaarde van deze prachtige expositie die sowieso al zeer aan te raden is.

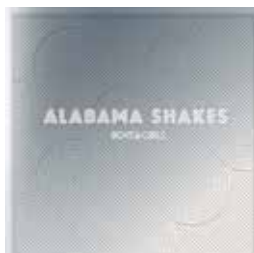
Aubrey 'Po' Powell: 'Storm Thorgerson dacht onze concepten en ideeën uit, ik was de uitvoerende fotograaf'

Staren naar Hipgnosis-covers.

REISSUES

ALABAMA SHAKES **Boys & Girls (10th Anniversary)** (Rough Trade/ Konkurent)

2LP, CD

Tien jaar geleden was het toch wel een kleine sensatie, het

debuut van de Alabama Shakes. En dan vooral de kennismaking met het geluid van zangeres Brittany Howard, die de toch al rudimentair geïnstrumenteerde songs nog van een extra rauwe rand voorzag. Wegens afkomst (het Amerikaanse zuiden), en de basisopstelling van de band werden ze meteen in de southern rock geduwd, wat met name op hun tweede album wel gelogenstraft werd, maar op dit debuut was die kwalificatie nog enigszins vol te houden. Opener Hold On werd de succesvolle single, ondanks dat dit zeker niet het prijsnummer was. Daarvoor kwamen het emotionele You Ain't Alone en vooral het van een zeer heftige climax voorziene Be Mine eerder in aanmerking. Na tien jaar is er nu een fraai live album aan toegevoegd, met een optreden voor het vermaarde KCRW uit 2012. De Shakes zouden nog een al even indrukwekkende tweede lp maken, daarna was het de beurt aan soloprojecten van Howard en gitarist Heath Fogg, en een veroordeling voor huiselijk geweld (!) voor drummer Steve Johnson, terwijl wij in de wachtstand staan voor wat er wellicht nog komen gaat... (Jurgen Vreugdenhil)

DINOSAUR JR. **Puke + Cry: The Sire Years 1990-1997** (Cherry Red/Suburban)

4CD

Al zullen er fans zijn die het liefst terugkijken op de twee klassiekers die Dinosaur Jr maakte met Lou Barlow in de tweede

helft van de jaren tachtig, deze daaropvolgende jaren waren de meest succesvolle van de band. De vier albums gebundeld in een handzaam setje maken de jaren voor het label Sire weer integraal beschikbaar. Dit dus inclusief de twee grootste prijsnummers Start Choppin en Feel The Pain, die in '93 en '94 de alternatieve hitlijsten bestegen. Aan bonustracks geen gebrek, al zal het voor de fanaticus even scharrelen zijn. De bonustracks van Where You Been verschenen immers al op de

reissues uit 2006 en waar Green Mind nog wordt opgevuld met de b-sides en singles, spreekt men op de laatste twee cd's simpelweg van 'bonus stuff'. Helemaal compleet ben je wat dat betreft ook niet, maar dit mag de pret niet drukken. Puke + Cry verzamelt overzichtelijk de gouden jaren voor een zeer aantrekkelijke prijs. (Corné Ooijman)

DREAM THEATER **2LP+CD, CD**

Lost Not Forgotten Archives: Live At Wacken 2015

Deze registratie van het Wacken 2015-festival is alweer het vijftiende deel in deze serie. Ditmaal niet een heruitgave van een eerder op het eigen label verschenen official bootleg of een fanclubuitgave, maar een compleet nieuw deel. De band opent met Afterlife van het debuut om daarna door te stomen met Metropolis Part 1. De band kiest voor een vette set vol klassiekers, en met een prima zingende LaBrie en een geweldige band behoort deze uitgave tot de hoogtepunten van deze reeks. (Hermen Dijkstra)

DREAM THEATER **Lost Not Forgotten Archives: Distance Over Time Demos (2018)** 2LP+CD, CD

Met enige regelmaat verschijnen in deze reeks uitgaven waar de demo's voor een plaat centraal staan. Zo vonden onder andere de demo's voor Awake, Train Of Thoughts en Images And Words hun weg naar het publiek. Wat deze uitgave extra interessant maakt, is dat deze opnames in tegenstelling tot eerdergenoemde uitgaves niet eerder verschenen zijn als Official Bootleg. Het is prettig om te horen hoe het destijds goed ontvangen Distance Over Time ontstaan is, waarbij de vinylversie een extra track bevat. (Hermen Dijkstra)

ELLA FITZGERALD **Live At Montreux 1969** LP, CD

Dit optreden op het Montreux Jazz Festival in 1969 laat Fitzgerald in absolute topvorm horen. Begeleid door het trio van pianist Tommy Flanagan laat de jazzzangeres hier niet alleen favorieten uit haar repertoire horen, maar schuwt ze ook de moderne liedjes niet. Zo geeft ze haar eigen draai aan Hey Jude van The Beatles en waagt ze zich zelfs aan het Cream-nummer Sunshine Of Your Love. (Jos van den Berg)

BOB DYLAN

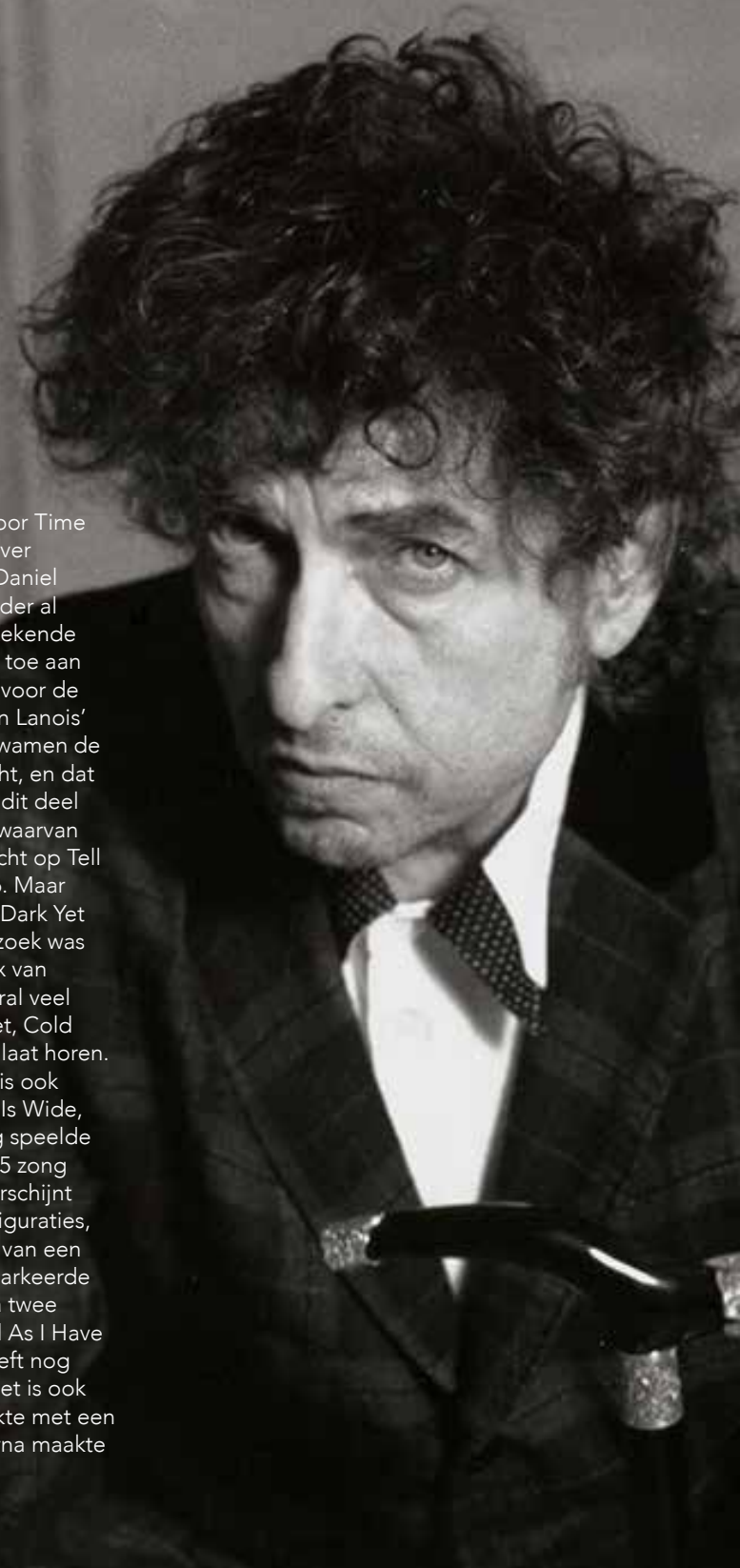
Fragments: Time Out Of Mind Sessions

1996-1997

(Columbia/Sony Music)

4LP, 2CD, 5CD

Hoewel Dylan een Grammy Award kreeg voor Time Out Of Mind (1997), was hij niet tevreden over het geluid van de plaat. De productie van Daniel Lanois – met wie Dylan een decennium eerder al had samengewerkt voor het eveneens uitstekende Oh Mercy – voegde naar zijn smaak te veel toe aan de in de kern desolate nummers die Dylan voor de plaat had geschreven. Het ritme verdronk in Lanois' 'swampy voodoo thing' aldus Dylan. Live kwamen de songs volgens Dylan veel beter tot hun recht, en dat is te horen op de concertopnames die aan dit deel van de Bootleg Series zijn toegevoegd en waarvan een deel al eerdere officieel werd uitgebracht op Tell Tale Signs: Rare And Unreleased 1998-2006. Maar ook een veel snellere studioversie van Not Dark Yet maakt duidelijk dat Dylan voortdurend op zoek was naar de beste uitvoering. Nieuw is de remix van Michael Brauer op de eerste schijf, die vooral veel kalere versies van nummers als Not Dark Yet, Cold Irons Bound en To Make You Feel My Love laat horen. Minder is hier overduidelijk meer. Erg fraai is ook de uitvoering van de traditional The Water Is Wide, een nummer dan Dylan al in de jaren zestig speelde en tijdens de Rolling Thunder Revue in 1975 zong met Joan Baez. Net zoals eerdere delen verschijnt Time Out Of Mind Sessions in diverse configuraties, waarbij de vijf cd's tellende box voorzien is van een uitgebreid boekwerk. Time Out Of Mind markeerde een nieuwe fase in Dylans lange carrière na twee platen met blues- en folktraditionals (Good As I Have Been To You en World Gone Wrong) en heeft nog niets aan rauwe zeggingskracht verloren. Het is ook het laatste album waarop Dylan samenwerkte met een producer van buiten, alle platen die hij hierna maakte produceerde hij zelf. (Henri Drost)

MARVIN GAYE 👍
Greatest Hits Live In 76

(Eagle/Universal)
LP, CD

Wat kun je nog schrijven over een van de grootste soullegendes in de geschiedenis? Nou:

dat de man ten tijde van deze registratie, in 1976 opgenomen in de Jaap Edenhal te Amsterdam, zijn muzikale hoogtijdagen beleefde. Vooral de blazerssectie valt daarbij op en alle hits komen voorbij in 23 liedjes verdeeld over zo'n 52 minuten en in een hip jasje vormgegeven artwork. Trek die mooie kleertjes nog eens aan, zet de kachel een graadje hoger, dim de verlichting, steek een kaarsje aan en deel deze heerlijke muziek met je geliefde; dan zul je merken dat soul nog altijd de taal van de liefde spreekt. (Jasper Koot)

GREEN DAY 👍
Nimrod 20th Anniversary

(Warner)
5LP, 3CD

Nimrod uit 1997 was niet het album met de meeste impact. De hits, met het akoestische

Good Riddance (Time Of Your Life) voorop, laten wél, tot op de dag van vandaag, hun sporen na. Nimrod krijgt vanwege het vijfde lustrum een jubileumbehandeling. Deze editie is uitgerust met een extra schijf demo's waaronder twee niet eerder uitgebrachte liedjes en een cover van Elvis Costello. Maar het beste argument om deze heruitgave aan te schaffen, is het dampende concert, opgenomen in Philadelphia, in 1997. Da's echt feest, twintig nummers lang. (Wim Koevoet)

INTERNATIONAL SUBMARINE BAND

Safe At Home
LP, CD

The Byrds en Bob Dylan kunnen er ook aanspraak op maken, maar dit album geldt als het eerste waarop rock samensmelt met country & western. Verantwoordelijk hiervoor is Gram Parsons die samen met John Nuese de kern vormt van The International Submarine Band. Ten tijde van de opnames van Safe At Home bestond de band in feite niet meer en maakte het duo gebruik van sessiemuzikanten, waaronder pedal steel kampioen JayDee Maness. Het is een mooie voorbode op het werk dat Parsons hierna zal maken met The Byrds en

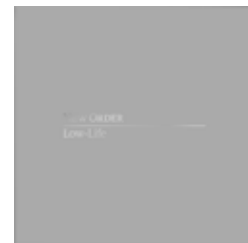
Flying Burrito Brothers. Deze nieuwe geremasterde versie in mono legt meer nadruk op de vocalen van Gram en heeft een bonustrack in de vorm van Knee Deep In The Blues – een cover van Marty Robbins. (Bert Dijkman)

JOHN MARTYN
Apprentice

3CD+DVD

John Martyn maakte eind jaren zestig, begin jaren zeventig naam met zijn eigenzinnige versie van folk. Zijn gitaarspel was door het gebruik van de echoplex uniek en de albums van een bijzondere schoonheid. In de tachtiger jaren nemen rock, world en jazzfusion de overhand en dalen de successen, mede ook door overmatig drankgebruik. Het overdadige gebruik van de synthesizer laten het anno nu wat gedateerd klinken, maar de songs staan stevig overeind. De kritieken waren dan ook positief en de fans weer blij toen er een tour volgde met als hoogtepunt een serie shows in The Shaw Theatre in Londen. Het concert op 31 maart 1990 werd gefilmd en heeft een bijzondere gast: David Gilmour. Deze heruitgave bevat twee bonustracks en het volledige concert op twee cd's en dvd. (Bert Dijkman)

NEW ORDER 👍
Low Life Deluxe

(Warner)
LP+2CD+2DVD

Het is altijd een genoegen om een release van New Order te bespreken, of dit nu een nieuwe is of eentje uit de reeks 'definitive edition.' Zeker als het zo'n sterke plaat is als Low Life uit 1985. Nee, daar staan geen songs op van het kaliber Blue Monday, maar wel van die typische New Order-tracks als The Perfect Kiss, Love Vigilantes en de Once Upon A Time In The West-pastiche Elegia. Op deze uitgave knalt met name de bas uit de achtergrond van gitaar en synthesizergeweld. Maar bij dit soort releases gaat het natuurlijk ook om de extra's. Die staan op de tweede schijf die volgepropt is met niet eerder uitgebrachte demo's opgenomen tijdens het schrijven van Low Life. Deze veertien tracks laten mooi de ontstaansgeschiedenis horen van een van de betere platen uit het oeuvre van de Manchesterianen. De twee dvd's bevatten een nog niet eerder uitgebracht optreden uit The Manhattan Club, België en zelden vertoonde beelden uit Rotterdam en Toronto, en een door de BBC gefilmde Whistle Test in The Hacienda in 1985. (André de Waal)

**The definitive concert film from The Rolling Stones
recorded on the 50th anniversary tour in Newark, New Jersey**

**With guest appearances from The Black Keys, Gary Clark Jr, Lady Gaga,
John Mayer, Bruce Springsteen and Mick Taylor**

**3LP (Classic black & limited coloured)
DVD + 2CD • Blu Ray + 2CD • 2CD • Digital**

JOIN US ON FACEBOOK
UNIVERSAL MUSIC LEGENDS
facebook.com/UniversalMusicLegends

www.rollingstones.com

UNIVERSAL MUSIC

ELVIS PRESLEY 👍

Elvis On Tour (RCA/Sony Music)

6CD+Bluray
Daar is hij dan eindelijk en hoewel de platenmaatschappij van de release een puinhoop gemaakt heeft, uitstel

op uitstel viel ons ten deel, is deze doos het wachten zeker waard geweest. Gehuld in een 8 inch box, krijgen we zes cd's gevuld met livewerk dat opgenomen werd tijdens apriltoer van 1972. We beluisteren concerten van 9, 10 14 en 18 april, waarbij de opmerking gemaakt moet worden dat het laatste concert in 2003 al uitgebracht werd op de Close Up-box. Voor deze gelegenheid is het echter wel opnieuw gemixt en dat heeft de kwaliteit goed gedaan. Elvis en de band zijn in alle concerten goed op dreef. De laatste twee cd's zijn gereserveerd voor rehearsals en geven een mooi inkijkje in de voorbereidingen voor een Elvis-tour. Het geheel is ongedwongener en er is ruimte voor probeersels. Naast de zes cd's is er een blu-ray toegevoegd met een mooie documentaire die Elvis portretteert zowel op als naast het podium. Zoals te verwachten is het geheel voorzien van een mooi boekwerkje. (Hermen Dijkstra)

totaal laat gaan in Gimme Shelter. Natuurlijk is alles weer verkrijgbaar in verschillende configuraties, waarbij op de blu-ray in de 2cd/blu-ray-uitgave een Atmos-mix opgenomen is. (Hermen Dijkstra)

SHOCKING BLUE 👍

At Home (Red Bullet)

CD
Formeel gezien was At Home niet het eerste album van Shocking Blue, maar wel de eerste met zangeres Mariska Veres.

Op het originele album vond men het niet nodig het singletje Venus te zetten, maar dit werd door de actualiteit ingehaald, dus werd het album snel heruitgebracht met de hit en Long Lonesome Road. Dat album wordt nu heruitgebracht met vier extra B-kantjes uit dezelfde periode. Hoewel ze hun succes niet lang konden voortzetten, mede door een gebrek aan interesse van meesterbrein Robbie Van Leeuwen, is dit album, met ook Love Buzz, een klassieker van formaat. (Jurgen Vreugdenhil)

ROLLING STONES 👍

Grrr Live! (Universal)

Diverse Formaten
The Rolling Stones brengen de laatste tijd veel liveplaten uit en het lijkt alsof ze elke tour willen afdekken.

Dit maal is de 50 & Counting Tour, de tour die volgde na uitbrengen van de compilatie Grrr!, aan de beurt met deze registratie uit Newark in december 2012. Van die compilatie vinden we beide nieuwe nummers (Doom And Gloom & One More Shot) terug, maar voor de rest is het natuurlijk weer een aaneenschakeling van bekend werk. Wel kijkt de setlist weer voldoende af van vorige tournees om het aantrekkelijk te houden, zeker omdat hier toch iets verder gekeken wordt dan de format-radionummers. Bij dit concert waren er ook gastoptredens. Zo spelen John Mayer en Gary Clark Jr. meet op Going Down, mag Bruce Springsteen meebrennen op Tumbling Dice en doen The Black Keys een duet in het zakje op Who Do You Love? Bijzonder is dat Mick Taylor op Midnight Rambler act de présence geeft. Een speciale vermelding gaat ook naar Lady Ga-Ga, die zich

THIN LIZZY 👍

Live And Dangerous (Mercury/Universal)

8CD
Live And Dangerous staat te boek als een van de liveplaten uit de jaren zeventig die sindsdien een legendarische status

gekregen heeft. Wel werd overigens duidelijk dat er in de studio flink aan gesleuteld werd; iets wat overigens bij zo ongeveer alle klassiekers is gebeurd. Ondanks dat klinkt de plaat als een eerlijk en prima document en dan hebben we het nog niet eens over het uitstekende songmateriaal. Voor de originele dubbelaar putte Tony Visconti uit opnames van de Johnny The Fox-tour in 1976 en de Bad Reputation-tour van een jaar later om er een prachtige plaat van te maken. De iconische hoes zal ongetwijfeld meegeholpen hebben aan het succes. Deze plaat vinden we terug op de tot acht schijven uitgebreide box. De andere zeven cd's bevatten concerten die opgenomen zijn op 14, 15 en 16 november 1976 in de vermaarde Londense Hammersmith Odeon. Twee van 20 en 21 oktober 1977 in Philadelphia, een opgenomen op 28 oktober van dat jaar in Toronto en de afsluitende schijf dekt het Rainbow Theatre in Londen op 29 maart 1978. Een fotorijk gebonden boek het geheel helemaal af. De laatste pagina zegt: 'Play it loud for best effect' en zo is het! (Hermen Dijkstra)

STEVE VAI

Vai/Gash

LP, CD

Vai/Gash is een soort 'lost album', aangezien het materiaal dat hier terug te vinden is al in 1991 opgenomen werd. Het Vai-deel in de titel moge duidelijk zijn, de Gash-helft betreft hier Johnny 'Gash' Sombrotto, een zanger die Vai ontmoette door hun wederzijdse passie voor motorfietsen. Het materiaal bleef echter op de plank liggen en toen Gash in 1998 bij een motorongeluk omkwam. Muzikaal is het anders dan we van de hedendaagse Vai gewend zijn: opener In The Wind doet denken aan de ongeschminkte Kiss, waar Busted een David Lee Roth/Alcatrazz-feel heeft. (Hermen Dijkstra)

VARIOUS

Birthright: A Black Roots Music Compendium (Concord/Universal)

2CD

Deze dubbel-cd is het resultaat van een ambitieus project: een totaaloverzicht van de geschiedenis van de

Amerikaanse zwarte rootsmuziek. Oude jazz en blues, cajun, gospel, New Orleans en nog veel meer stijlen, die aan de basis staan van hedendaagse muziekstijlen. Naast grote namen als John Lee Hooker en de Staple Singers, komen er ook veel minder bekende muzikanten voorbij en krijgen we zelfs enkele niet eerder uitgebrachte liedjes te horen. Het boekje biedt veel informatie over de afzonderlijke tracks en bevat essays van Corey Harris en Dom Flemons (ook te horen op de cd), waarin aandacht voor de Afrikaanse roots van deze muziek. Het is een geslaagd eerbetoon aan deze rijke muziek, waarbij vooral opvalt hoe groot de invloed van de zwarte muziek was op andere stijlen, als country, jazz en rock 'n roll. (Jos van den Berg)

VARIOUS

Steven Wilson Presents Intrigue: Progressive Sounds In UK Alternative Music 1979-89

7LP, 2LP, 4CD

Muzikant/producer Steven Wilson was twaalf jaar oud in 1979. Voor hem waren de jaren tachtig dan ook een muzikaal vormende periode, de basis voor zijn eigen muzikale loopbaan. Met deze compilatie op vier cd's of zeven lp's wil Wilson het misverstand rechtzetten dat er na 1977 geen spannende, progressieve of ambitieuze muziek meer gemaakt werd. Talloze nummers van artiesten als XTC, Wire, David Sylvian en nog veel meer vormen het keiharde bewijs. (Jos van den Berg)

BOEKEN

PHILIPPE MARGOTIN & JEAN-MICHEL GUESDON – BRUCE SPRINGSTEEN COMPLEET

We beginnen bij Greetings From Asbury Park, NJ en eindigen bij Letter To You — daartussenin vinden

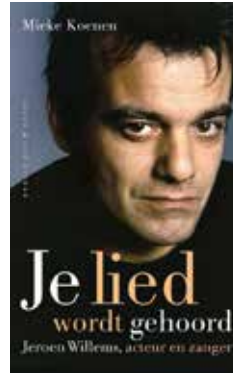
we klassieke Springsteen-albums als Darkness On The Edge of Town, Nebraska en Born In The U.S.A. Bruce Springsteen compleet biedt het volledige verhaal van de 'boss' in 670 pagina's. Achter elk liedje zijn verhelderende inzichten op te doen over de creatieve inspiratie van de songwriter en zanger uit New Jersey, die een bijzondere hoek voor zichzelf in de populaire cultuur wist te creëren door te zingen over het arbeidersleven in de Verenigde Staten. Bruce Springsteen Compleet is de meest volledige geschiedenis van een van de grootste muzikanten aller tijden en geeft je de achtergrondinformatie bij alle nummers. Chronologisch en uitermate gedetailleerd gaan de auteurs van dit boek de songs, albums, live-opnames, outtakes, rariteiten en samenwerkingen langs, van vroege hits als Blinded By The Light en Spirit In The Night tot latere meesterwerken als Dancing In The Dark en Tucson Rain. Aangevuld met honderden foto's en een gedetailleerde analyse van elke song, is dit bij uitstek het meest omvattende Springsteen-overzicht op de planeet.

VINCE TREANOR – BEHIND THE DOORS

Dit inside-verhaal is een must read voor Doors-fans. Vince Treanor was roadmanager van The Doors tussen 1967 en 1972 en heeft zeer gedetailleerd en zeer persoonlijk geschreven over zijn jaren bij de legendarische Amerikaanse rockgroep.

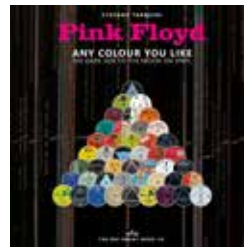
Vince zorgde voor de apparatuur van de band, bouwde podiumversterkers, nam concerten op, legde The Doors vast op 16 mm-film in 1969 en werd een centrale figuur in de geschiedenis van The Doors.

MIEKE KOENEN – JEROEN WILLEMS – JE LIED WORDT GEHOORD

Jeroen Willems (1962-2012) had een veelomvattende carrière achter de rug. Hij vierde successen met onder meer Theatergroep Hollandia, Het Zuidelijk Toneel en Het Nationale Toneel en speelde in televisieseries als Bij nader inzien en Bij

ons in de Jordaan, en in films als Nynke, Ocean's Twelve en Boven is het stil. Zijn zangtalent was te bewonderen in de dramaserie Annie M.G. en uitaard in zijn legendarische vertolking van de chansons van Jacques Brel. Willems stond op het toneel van Zaandam tot New York en ontving vele prijzen. Wie was deze artistieke alleskunster? Mieke Koenen, die eerder een veel geprezen biografie schreef van Ida Gerhardt, sprak vrienden en bekenden, recensenten en regisseurs, en zag talloze voorstellingen en alle films. In deze indringende, empathische en veelomvattende biografie weet ze de acteur en zanger tot leven te wekken.

STEFANO TARQUINI – ANY COLOUR YOU LIKE – THE DARK SIDE OF THE MOON

Op 1 maart is het precies vijftig jaar geleden dat Pink Floyd's achtste studioalbum The Dark Side Of The Moon verscheen.

Hoewel de band met Atom Heart Mother al een eerste plek in de albumlijsten veroverde, is het The Dark Side Of The Moon dat Pink Floyd wereldroem gaf met een hit (Money), bijna vijftig miljoen verkochte exemplaren en een album dat nog steeds in de Amerikaanse hitlijsten verkeert. De zojuist geopende tentoonstelling in het Groninger Museum The Art Of Hipgnosis wijdt een volledige – de grootste nog wel – zaal aan het iconische artwork van het album. The Dark Side Of The Moon is niet voor niets het meest verzamelde Pink Floyd-album. Wereldwijd verschenen er in de afgelopen vijftig jaar maar liefst 700 verschillende versies op de markt, voor het eerst gebundeld in een prachtig gebonden boek met meer dan 1000 afbeeldingen.

Een muzikale familie Kapper en muziekiefhebber Elss Järvi uit Tallinn (Estland) wilde dat zijn zonen muzikanten zouden worden. En zo ontstond een muzikale familie.

Neeme Järvi (1937) werd geboren in Estland en emigreerde in 1985 naar de Verenigde Staten. Hij was langdurig (1982-2004) als chef-dirigent verbonden aan het Göteborg Symfonie Orkest in Zweden. In de Verenigde Staten

werd hij artistiek leider en dirigent bij het Detroit Symfonie orkest (1990-2005). Daarnaast had hij diverse contracten bij o.a. Royal Scottish National Orchestra, New Jersey Symphony Orchestra, Residentie Orkest Den Haag, het Nationaal Symfonie Orkest van Estland en het Orchestre de la Suisse Romande. Hij heeft met diverse orkesten meer dan 400 opnames gemaakt voor labels als BIS, Chandos en DG (Deutsche Grammophon). Samen met zijn vrouw Liilia hebben ze drie eveneens muzikale kinderen: Paavo (1962) is dirigent (o.a. bij het Tonhalle Orchester Zürich), Maarika (1964) is fluitiste en Kristjan (1972) is dirigent (o.a. Baltic Sea Philharmonic) en componist.

De oudere broer van Neeme, Vallo (1923-1994), was ook dirigent. Vallo was getrouwd met operazangeres Liidia Panova (1928). Hun kinderen hebben eveneens muzikale genen, want Andrus (1952) is altviolist en Teet (1958) is cellist. Dochter Lemme (1960) werd ballerina. Andrus is getrouwd met pianiste Sirje; zij hebben 3 kinderen (Markus, Maria and Margarete), die ook links hebben met muziek. Teet is getrouwd met pianiste/organiste Mari en hun vijf kinderen (Marius, cellist; Miina violiste; Mikhel, pianist; Madis, violist en componist; Martin, violist) vormen de 'Järvi instrumentalists'. (Peter Simmers)

**BBC SYMPHONY ORCHESTRA,
MARTYN BRABBINS & TIMOTHY
RIDOUT, ALTUIOOL**

**Elgar: Viola Concerto; Bloch:
Suite For Viola And Orchestra**

[4429496]

Het is niet zo dat de altviool de tweede viool speelt in het (symfonie) orkest. Maar het kan ook niet gezegd worden dat het grotere broertje van de viool, met zijn mooie diepe toon en lyriek, vaker dan de viool in de spotlights wordt gezet. Ten onrechte, want het verhalende karakter van de altviool is intens en grotesque. Zo ook in het beroemde celloconcert van Elgar, dan onder diens goedkeuring is herschreven naar een altvioolversie, en in 1930 nog door hemzelf werd gedirigeerd tijdens de première. Op deze magnifieke opname wordt het concert vertolkt door Timothy Ridout, samen met het BBC Symphony Orchestra onder leiding van Martyn Brabbins. En naast deze

geweldig klinkende vier delen van het concert in E mineur wordt ook de suite voor altviool en orkest van Ernst Blochs vertolkt. (Luc van Gaans)

**ESTONIAN NATIONAL
SYMPHONY ORCHESTRA**

Neeme Järvi in Concert [4473739]

De nu 85-jarige Neeme Järvi nam in 2019 een viertal werken op met 'zijn' Nationaal Symfonieorkest van Estland waarvan hij chef-dirigent was gedurende twee perioden (1960-1979 en 2010-2020). Nu is hij er ere artistiek directeur voor het leven. Op het concertprogramma staat als hoofdmoot de (te) weinig uitgevoerde Serenade opus 95 van Max Reger. Een groot(s) romantisch werk waarin Järvi het orkest fraaie lijnen laat spelen. Vooraf klinkt een jonge onstuimige Wagner via zijn ouverture Polonia, een werk dat hij schreef gevoed door Poolse liederen van gevluchte Polen in Leipzig. Na Reger wordt het Lets Staatskoor

begeleid in Brahms en Mozart. Het koor zingt rustig en ingetogen, waarbij Mozarts Ave verum corpus neuriënd wordt herhaald. (Peter Simmers)

QUATUOR ÉBÈNE
Mozart String Quintets KV 515 & KV 516 [4485950]

Wolfgang Amadeus Mozart schreef zes strijkkwintetten waarbij hij de

bezetting samenstelde met twee violen, twee altviolen en een cello. Het Quatuor Ébène vroeg altviolist Antoine Tamestit om mee te spelen bij de uitvoering van het derde (in C) en het vierde (in G mineur) strijkkwintet. Deze kwintetten schreef Mozart minder dan een maand na elkaar en vormen als paar een soort yin en yang. Deze opname is de volgende in de lange rij en mag er zeker zijn. De uitvoering is licht en transparant enerzijds en gevoelig en ingetogen anderzijds. Ze raken hier zeker een gevoelige snaar.

(Peter Simmers)

AVEC AMOUR ET ACHARNEMENT
Regie: Claire Denis

Cast: Grégoire Colin, Juliette Binoche, Vincent Lindon

Sara (Juliette Binoche) en Jean (Vincent Lindon) hebben al tien jaar een stabiele, liefdevolle relatie.

Hij is haar steun en

toeverlaat. Toen ze elkaar ontmoetten, zat Sara in een relatie met François (Grégoire Colin), Jeans beste vriend en ex-collega. Op een dag ziet Sara François weer op straat. Ondanks dat hij haar niet ziet, is ze overweldigd door het idee dat haar leven plotseling kan veranderen.

CHRISTINA PLUHAR & PHILIPPE JAROUSKY

Passacalle De La Follie [4476391]

Bent u misschien nieuwsgierig naar de hitlijsten van vroeger? Christina Pluhar

heeft uit de archieven van het Franse hof in de 17e eeuw een top 16 samengesteld. Samen met haar L'Arpeggiata en countertenor Philippe Jaroussky brengen ze 'airs de cour' van weleer ten gehore op een heerlijke manier. Deze hoofse liederen waren destijds te horen in de diverse salons van Lodewijk de 13e en zijn broer Gaston, de hertog van Orleans om – voor hen en de aristocratie – de ellende buiten de paleismuren even achter zich te laten en zich te laven aan de kunst en de liefde. De grote (pop) sterren van toen waren o.a. Pierre Guédron, zijn schoonzoon Antoine Boësset, Étienne Moulinié en Michel Lambert. Hun muziek werd niet alleen in kleine kring gespeeld maar was ook vaak onderdeel van de vele balletten aan het hof. Pluhar schreef de arrangementen voor haar ensemble dat swingend en virtuoos klinkt. (Peter Simmers)

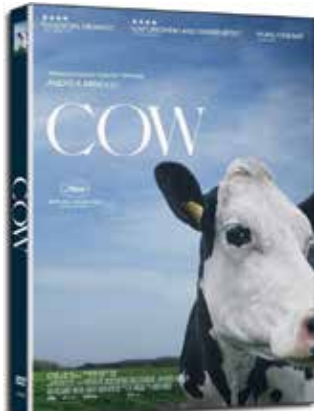
ONAFHANKELIJKE FILMJOURNALISTIEK SINDS 1981

filmkrant

Stort € 46 of meer op rekening NL28 INGB
 0005 3933 95 t/m stichting Filmkrant,
 Amsterdam o/v 'Nieuwe abonnee' & adres

De *Filmkrant* elke maand in de bus?
 Word abonnee! Alle nieuwe films,
 interviews, opinies & achtergronden
 plus op filmkrant.nl filmnieuws,
 filmagenda, video-essays en meer

François stelt op zijn beurt aan Jean voor om weer samen te gaan werken. Het duurt niet lang voordat het drietal de controle over de situatie verliest.

COW
Regie: Andrea Arnold

Een kalf wordt geboren. Voor Luma, een ervaren moeder, is dit routine. Ze likt haar pasgeboren kalf voordat het van haar wordt weggenomen. Het leven van Luma is

een aaneenschakeling van inseminatie, baren en gemolken worden. In Cow volgt regisseur Andrea Arnold (Fish Tank, American Honey) het dagelijkse leven van een melkkoel. De camera zit zo dicht op haar huid dat zij de filmmaakster regelmatig omverloopt. 'Weer een ijzersterke film van regisseur Arnold (Fish Tank, American Honey)' - VPRO Gids

LAS BESTIAS
Regie: Rodrigo Sorogoyen

Cast: Marina Fois, Denis Ménochet, Luis Zahera, Diego Anido, Marie Colomb
 Antoine en Olga beoefenen ecologisch verantwoorde landbouw en restaureren

verlaten huizen om de herbevolking te vergemakkelijken. Alles zou idyllisch moeten zijn, ware het niet dat zij zich verzetten tegen een windturbineproject dat een ernstig conflict met hun burens veroorzaakt. De spanning zal hoog oplopen.

THE STRANGER
Regie: Thomas M. Wright

Cast: Joel Edgerton, Sean Harris, Jada Alberts
 Henry (Sean Harris) en Mark (Joel Edgerton) werken samen voor een criminele organisatie,

waardoor een innige vriendschap ontstaat. Wat Henry echter niet weet, is dat zijn nieuwe vriend Mark een getrainde undercoveragent is met de geheime missie Henry te arresteren voor een onopgeloste verdwijningszaak acht jaar geleden. The Stranger is een spannende thriller, gebaseerd op een van de grootste Australische undercoveroperaties. Joel Edgerton (The Great Gatsby, Red Sparrow) en Sean Harris (Mission Impossible: Rogue Nation, Prometheus) nemen de hoofdrollen op zich. 'Een duistere thriller rond iemands diepste geheim.' - Trouw

ZEE VAN TIJD
Regie: Theu Boermans

Cast: Gijs Scholten van Aschat, Elsie de Brauw, Sallie Harmsen, Reinout Scholten van Aschat
 Het jonge koppel Lucas en Johanna zeilt in de jaren tachtig met hun zootje

Kai de wereld rond: stapelverliefd, onbezorgd en vol dromen en idealen. Midden op de Atlantische Oceaan verandert alles, wanneer de ergste nachtmerrie van de jonge ouders werkelijkheid wordt. Het abrupte einde van de reis is het begin van innerlijke strijd. In hun wanhopige pogingen om overeind te blijven, drijven de twee steeds verder uit elkaar. Veertig jaar later ontmoeten de vroegere geliefden elkaar weer en blijkt dat de tijd zeker niet alle wonden heeft geheeld.

BINNENKORT

BENTE Als Ik Met De Wind Kon Dansen

Release 17 februari

Nadat Bente eerder twee EP's komt ze haar debuutalbum. Als Ik Met De Wind Kon Dansen reflecteert op het leven dat ze leidt en alle emoties die daarbij komen kijken. Er is geen handleiding waarin staat hoe je het beste om kan gaan met wat het leven op je afvuurt, maar Bente vindt haar kracht steeds meer in haar kwetsbaarheid en laat een volwassen sound horen. Op Als Ik Met De Wind Kon Dansen zijn Typhoon en Tim Knol te gast.

SOPHIE STRAAT Smartlap Is Niet Dood

Release 3 maart

Op Smartlap Is Niet Dood wordt het traditionele levenslied van de ep 'T Is Niet Mijn Schuld aangevuld met modernere popmuziek. Wat gebeven is, is de problematiek waar over gezongen wordt; seksisme, racisme, ongelijkheid en machtsmisbruik zijn thema's die voorbijkomen. Zo gaat recente single Mannen over mansplaining en het patriarchaat en nieuwe single Mooier Als Je Lacht over straatintimidatie.

ALTIN GUN Ask

Release 10 maart

Het vijfde album van de Turks-Nederlandse band getiteld Aşk (gevoel van liefde) waarop de band terugkeert naar hun Anatolische folkrock sounds uit de jaren zeventig. Het album straalt de energie uit van hun optredens met hun unieke mix van Turkse psychedelische groove pop, sci fi disco en dromerige acid pop.

PINK FLOYD Dark Side Of The Moon 50th Anniversary

Release 24 maart

Een van de meest iconische en invloedrijke albums, The Dark Side Of The Moon, bestaat vijftig jaar. De deluxe boxset bestaat uit een cd en lp van het in 2023 geremasterde studio album, een Blu-Ray + dvd met de originele 5.1 mix en geremasterde studio versies, een Blu-ray disc met Atmos mix en een cd en lp met opnames van The Dark Side Of The Moon – Live At Wembley Empire Pool, 1974. Tot slot bevat de set ook het boek The Dark Side Of The Moon: 50th Anniversary.

BINNEN

24 februari

Algiers – Shook
Booker T. & The MG's – Green Onions 60th Anniversary
Gorillaz – Cracker Island
Robin Kester – Honeycomb Shades
Madness – Absolutely
Motorhead - Bad Magic: Seriously Bad Magic
Shame – Food For Worms
Various – Wattstax 50th Anniversary

3 maart

Marc Broussard – S.O.S. 4 Blues For Your Soul
Elvis Costello & Burt Bacharach – The Songs Of Costello & Bacharach
Genesis – BBC Broadcasts
Haken – Fauna
Nagasaki Swim – Everything Grows
Porcupine Tree – Deadwing
Prins S. En De Geit – Rood Staan Hard Gaan
Slowthai – Ugly
Sophie Straat – Smartlap Is Niet Dood
Weval – Remember
Frank Zappa – 80: Mudd Club Munich

10 maart

Altin Gun – Ask
Ane Brun – Portrayals
Fever Ray – Radical Romantics
Jimmy Diamond – You Radiate
Long Ryders – September November
Van Morrison – Moving To Skiffle
Lana Del Rey – Did You Know That There's A Tunnel Under Ocean Blvd
Sleaford Mods – Uk Grim
Ali Farka Toure – Voyageur

17 maart

Ga-20 – Live In Loveland
Kamelot – The Awakening
M83 – Fantasy
Rosemary & Garlic – A Room Of One's Own
Emiliana Torrini & The Colorist Orc – Racing The Storm
U2 – Songs Of Surrender
Various – Stoned Gold Country: Rolling Stones Tribute
Veils - ...And Out Of The Void Came Love
Vices – Unknown Affairs
Vreemde Kostgangers – Mist

24 maart

Benny Sings – Young Hearts
Matt Corby – Everything's Fine
Floor Jansen – Paragon
Pink Floyd – Dark Side Of The Moon 50th Anniversary
Caroline Rose – Art Of Forgetting
S10 – Ik Besta Voor Altijd Zolang Jij Aan Mij **Denkt**

BESTEL NU IN EEN VAN ONZE WEBWINKELS

NO RISK DISC

THE JORDAN
Nowhere Near The Sky

GRAND CRU

KOVACS
Child Of Sin

AMBER ARCADES
Barefoot On Diamond Road

LUISTER TRIPS

THE ARCS
Electroponic Chronic

JOHN CALE
Mercy

COMPLETE MOUNTAIN
ALMANAC
C.M. Almanac

BERENICE VAN LEER
From Silence

MANESKIN
Rush!

MURDER CAPITAL
Gigi's Recovery

RAYE
My 21st Century Blues

SOLOMON
It's All Downhill From Here

SYML
The Day My Father Died

22 APRIL 2023

RECORDSTOREDAY.NL **RSD**